

Et minut i finanskrak; Et minut i krig

19. august 2015 – "Dommedagsuret for et globalt krak slår et minut i midnat", var overskriften på den finansielle advarsel i tirsdagens Londonavis Telegraph; mens en russisk presseinterviewer spurgte en leder af Tysklands LaRouche-bevægelse, "hvor mange minutter viser uret til en amerikansk-russisk varm (atomar) krig?"

Det finansielle krak er faktisk lige over Wall Street og City of London; det skaber deres "kløe" for sågar en global krig, der pudser marionetten Obama op mod Rusland og Kina. Obamas præsidentskab har været gift for de transatlantiske økonomier siden krakket i 2008, og han har gennemtvunget den ene krig efter den anden, der opbyggede en atomar konfrontation med Rusland og Kina. Hans fjernelse fra embedet er det eneste, der fjerner denne trussel.

Den centrale chance, som USA og Europa har for at overleve både Obama og Wall Street-krakket, er LaRouches og EIR's styrkers mobilisering omkring erklæringer, der kræver, at Obama omgående fjernes fra embedet, og at dialog og økonomisk samarbejde genoprettes med BRIKS-nationerne. Det betydningsfulde interview om at stoppe krigstruslen med en LaRouche-BüSo partileder i Tyskland var et vigtigt skridt.

Denne mobilisering er centreret i New York City, i Manhattan, med det, som vi gør der, som vejleder og inspirator for resten af nationen. Den række begivenheder dér den 16. august, med mødet med stiftende redaktør af EIR Lyndon LaRouche og en klassisk koncert lørdag aften, udgjorde en betydningsfuld udvikling ved at rekruttere de aktivister, der er kulturelt optimistiske, og som vil gøre dette muligt og stoppe atomkrigen på stregen.

Som LaRouche kommenterede ved disse begivenheder, så er Wall Street død. På trods af dets dødsgrab om Obama og nogle Republikanske ledere, er det dødt og færdigt. Alexander

Hamiltons ægte Manhattan er ved at komme til live. Mobiliseringen involverer også Glass/Steagall-princippet. "Alle ved, at denne nation er ved at dø under Obama", sagde han. "Landets fremtid under den aktuelle regering er håbløs." Vi må smide ham ud for at redde det. Nationens fremtid afhænger af koncentrationen af intellektuelle kræfter og kulturel entusiasme i Manhattan, for at lede mobiliseringen for at forme et nyt præsidentskab. "Den form for ånd, jeg ikke har set i årevis", sagde LaRouche.

Det "sene" Augusts Kanoner

Fra LaRouche-bevægelsen, 17. august 2015 – Første halvdel af august måned så ikke en mindskelse af faren for en atomkrig; om noget, så er situationen pr. den 17. aug. endnu nærmere randen af atomkrig, end den var for to uger siden. Ukraine kan gå af ved mindste anledning, som det lød i en advarsel fra den tyske udenrigsminister Steinmeier i løbet af weekenden: situationen er "eksplosiv", og der er fare for "en ny militær optrapningsspiral".

Rusland udsteder fortsat sine skarpe, sådan-er-kendsgerningerne-advarsler. Denne gang var det oberst Victor Tymoshenko, stabschefen for Hovedcentret for Det Russiske Luftvåbenstyrkers Missilalarm (den nyligt oprettede gren af det russiske militær), som fortalte RSN-radio om Ruslands missilalarmsystem.

"Det nuværende, tidlige advarselssystem kan detektere enhver affyring, fra enhver retning, syd, nord eller en anden retning. Det er umuligt at begå en aggressiv handling uden, at vi finder ud af det ... [Han tilføjede, at] ... antimissil-advarselssystemet vurderer energien af selve 'faklen', og baseret på dette registrerer det, hvilken type ballistisk missil, der er tale om."

Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at USA har lignende kapaciteter, men på nuværende tidspunkt presser Obamaregeringen og andre – især Det britiske Imperium – hårdt på for en omgående aktion mod Rusland. Rusland og præsident Putin i særdeleshed, tilføjede LaRouche, har været meget klare og udstedt advarsler, der ikke er til at tage fejl af: Rusland er forberedt, og Obama ville gå i en fælde. Så meget af spørgsmålet er i hvert fald afgjort, erklærede LaRouche.

Det, der endnu ikke er afgjort, sagde LaRouche, er, hvordan vi intervenserer for at stoppe den kendsgerning, at verden har kurs mod en brutal konflikt. Den største trussel kommer fra det faktum, at det ikke er lykkedes os at tage den rette handling for at køre krigsfremstødet af sporet – begyndende med fjernelsen af Obama fra embedet.

Den tyske befolkning har reageret på disse trusler om atomkrig, eftersom de konfronteres med top-aspektet af denne trussel, og dette er i sig selv en betydningsfuld, strategisk faktor.

Tyskland er ikke et passivt element; det spiller en meget speciel rolle, der er forskellig fra den rolle, alle andre europæiske nationer spiller, og landet er derfor en integreret del af al seriøs, strategisk planlægning.

Vores job, konkluderede LaRouche, er ikke at nippe til kanterne, men derimod at indgå i en storslået strategi. Vores aktiviteter på Manhattan, som er centeret, hvorfra hele USA skal reorganiseres omkring en renæssance af klassisk kultur, er det, der rent strategisk er af afgørende betydning. Det går direkte til sagens kerne; det gør andre fremgangsmåder ikke.

Som LaRouche opsummerede den strategiske situation i sin ugentlige diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi i dag:

"Vi står over for kendsgerningen om atomkrig, der hænger direkte over os. Og vi må derfor få nogle af personerne i USA's lederskab, som sådan, få dem mobiliseret til at forstå, hvad et ægte samfund i realiteten er. Vores brug af musik, af klassisk musikkomposition, bliver til det medium, gennem hvilket vi bringer nationen som helhed til en fælles

forståelse af, hvad meningen med livet i virkeligheden er ... Nøgleproblemet, som vi må håndtere mest direkte, er Wall Street ... Vi må dumpe det mest djævelske problem i USA netop nu. Glass-Steagall – det betyder at dumpe Wall Street ... Det er et job, der bringer stort velbehag! Vi fjerner Wall Street. Fordi det er iboende værdiløst. Vi går simpelt hen tilbage til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik ...

Det fjerner så igen årsagen til atomkrig, for hvis USA ikke engagerer sig i atomkrig, ja, så får vi ingen. Vi i USA har, som nation, alle de ting til vores rådighed, som behøves for at løse dette problem.”

UNDERSTØTTENDE MATERIALE

Ukraine på randen af en ny, større 'Voldsspiral'

I et interview, der blev publiceret i søndags, kaldte den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier situationen i Ukraine for "eksplosiv" og opfordrede begge parter i konflikten til at hurtigt at mødes til forhandling for at forhindre en voldsspiral. Steinmeier sagde, at han havde foreslået sine ukrainske og russiske modparter, at Kiev og pro-russiske separatister som en hastesag satte sig sammen med repræsentanter fra OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa) for at forsøge at mindske spændingerne. "Situationen i Østukraine er eksplosiv", sagde han til Bild am Sonntag".

"Der er meget, der står på spil. Hvis begge parter i konflikten ikke vender tilbage til fredsprocessen, kunne en ny spiral med militær optrapning udløses, hvornår det skal være." Steinmeiers bemærkninger kom tilsyneladende efter, at officielle repræsentanter fra både Folkerepublikken Luhansk og Folkerepublikken Donetsk i det østlige Ukraine den 15. august kom med advarsler om, at Kiev-regimet forbereder angreb mod begge de to selvudråbte republikker. Den ukrainske hær er i færd med at "styrke sit kamppotentiale", mens F.R.D. ensidigt trækker våben kraftigere end 100mm kaliber tilbage til en afstand af tre kilometer fra kontaktlinjen, sagde den militære

talsmand fra F.R.D., Eduard Basurin. "Vores kilde i hovedkvarteret for Ukraines Væbnede Styrker har fået kendskab til organiseringen af en angrebsgruppe fra den såkaldte 'Anti-Terror Operation', bestående af 92 og 54 mekaniserede brigader med i alt 5.000 soldater, og de vil snart, med kraftig støtte fra artilleriet, indlede et angreb", rapporterede en unavngiven officiel repræsentant fra F.R.L. "Deres hovedmål er at indtage Luhansk."

I mellemtiden sagde regimets indenrigsminister mandag morgen, at to mennesker blev dræbt i Mariupol af beskydning fra F.R.D. Alexander Motuzyanik, talsmand for den ukrainske præsidents kontor, kom med en erklæring søndag om denne operation af styrkerne i Donbass, at regimet forbeholder sig ret til at bringe tunge våben (større end 100mm kaliber) tilbage til kontaktlinjen [hvis de da nogen sinde blev fjernet derfra]. Han hævdede, at Kiev havde opfyldt Minsk-aftalernes bestemmelser om tilbagetrækning af våben af denne kaliber, hvilket, sagde han, militsen ikke havde gjort. "Vi forbeholder os således ret til, i tilfælde af, at vores militære styrkers liv og helbred trues, uden yderligere udsættelse at bringe disse våben tilbage og bruge dem."

USA: Vi må kæmpe!

Fra LaRouche-bevægelsen, 13. august 2015 – Vi bliver manipuleret af Obama eller det, han repræsenterer. Til trods for, at Obamas politik er en hurtig vej til den totale destruktion, inklusive termonuklear krig, sandsynligvis i denne måned – så tilpasser folk sig alligevel til den. De er tilbøjelige til at underkaste sig den og sige, »Det er håbløst; vi må underkaste os.«

Det er det, som er ved at slå os ihjel.

Amerikanere har kapituleret til to præsidenter, der besad embedet i to perioder: først Bush og siden Obama. Tænk bare på, hvor mange unge mennesker, der er vokset op i løbet af disse femten år? Vi har at gøre med en hel generation, der er iboende degenereret, fordi de aldrig rigtigt har vidst noget. Vore unge mennesker og unge voksne har virkelig ingen forståelse for noget som helst. Unge mennesker og unge voksne falder i med det. En hel generation af de ældste er i samme tidsrum uddøde, og denne generation erstattede den. Som et resultat har befolkningen mistet enhver forståelse af, hvad der er foregået i takt med, at hele samfundet hældte mere og mere over til denne kapitulation. Hele samfundet er baseret på en tilpasning til den.

Vi har en nation med en masse mennesker, der er modige, men befolkningen læser tegnene, og de følger tegnene. En hel befolkning går ud ad denne vej, og de bliver manipuleret – snydt. Vi må simpelt arbejde imod den offentlige mening – imod den dumhed, der dominerer den offentlige mening. Det, der dominerer befolkningen, er deres dyrkede dumhed. Vi må især arbejde imod, at folk, der burde vide bedre, accepterer det.

Et helt trossystem er vokset frem blandt os, der er hemmeligt (eller knap så hemmeligt) baseret på at give efter for tilpasningen til Bush, og dernæst Obama. Blandt de amerikanere, der mere end andre burde vide bedre, er næsten alle bukket under for det internt. Det er åbenlyst. I forsøget på at dæmpe deres samvittighed, lukker de sig inde i dyrebare, private meninger. Smålige private projekter. De er optaget af dyrebare, små private hjem søgelser. De er alle sammen feticher, ved hjælp af hvilke de afskærmer sig fra livets virkelige spørgsmål, som de ignorerer. De gør sig selv totalt inkompetente – med overlæg. Vi bøjer os for det, der undertrykker os, en tilbøjelighed, der er særlig stærk syd for Mason-Dixon-linjen, hvor ondskaben er mest koncentreret.

Man kan ikke give befolkningen skylden for dette: giv dig selv skylden! For enten at inkorporere denne blindhed, eller for at

være imødekomende over for den. De, for hvem der er noget som helst håb, vil begynde med privat at erkende sandheden i denne beskrivelse.

Hillary Clintons politiske og moralske degeneration har været en anfører for befolkningens moralske degeneration.

Enhver, der nægter omgående at genintroducere Franklin Roosevelts Glass/Steagall-beskyttelse, må ekskluderes som kandidat. Det repræsenterer den moralske forskel mellem tåbelige ideer og menneskehedens interesser.

Hillary Clinton begyndte at degenerere moralsk, da Bill Clinton blev pisket af Dronningen af England, der opererede gennem det Republikanske Parti, under hans anden embedsperiode. Hillary tilpassede sig det, man gjorde mod ham; hun indså ikke, at det var en operation, erkendte ikke, at det var Dronningen af England, der stod bag. Hun tilpassede sig det, der blev gjort mod Bill. Dernæst så hun bort fra LaRouches råd om at forblive i Senatet snarere end at blive Obamas udenrigsminister. Obama tyranniserede hende til indrømmelse efter indrømmelse, tilbagetrækning efter tilbagetrækning. Den 11. sept. 2012 tyranniserede han hende til at dække over hans kriminelle handlinger omkring Benghazi; en rigsretssag mod Obama burde være startet selv samme dag.

Nu er Hillary en fiasko. Der er ingen fremtid for hende. Og Obama har allieret sig med Bush-familien imod hende. De vil ikke lade sig nøje med at nægte hende nomineringen: både Obama og Bush-folkene vil have hende fængslet, til en begyndelse – og så vil de sandsynligvis have hende død. Det eneste, hun kan gøre, for at have en fremtid, er nu endelig at fortælle sandheden om Obama og Benghazi. Rigsretssagen mod Obama burde være indledt den dag, den 11. sept. 2012 – men det blev dysset ned. Lad den begynde nu, Hillary! Lad den begynde i dag, før Obama kan lancere den termonukleare krig, som han sigter efter.

Lyndon LaRouche lancerede **Manhattan-projektet** i oktober, 2014, for at udvælge et område til at organisere nationen ud fra; en lederskabsimpuls fra en relevant del af nationen. Tag dette, og man vil have et udgangspunkt til mobiliseringen af den øvrige befolkning. Problemet er ikke bare sydstaterne som sådan, men at folk tilpasser sig sydstaterne. Dette Manhattan-projekt vil lykkes, og det vil lykkes, hvis man giver det tid til det. Vi må kæmpe.

Rusland udfordrer Obama for dennes fremstød for dræberkrig, militært og økonomisk

11. aug. 2015 – Der er en voksende erkendelse i visse internationale, politiske beslutningstagerkredse af en strategisk pointe, som Lyndon LaRouche længe har understreget: At økonomiske kriser er drivkraften bag krig – inklusive den aktuelle opløsning af det transatlantiske finanssystem og den umiddelbart overhængende fare for en termonuklear krig – og pointens modsætning, nemlig, at sand videnskabsdrevet, økonomisk udvikling er at ramme en pæl i hjertet af Det britiske Imperium. Forhenværende DIA-chef, gen. Michael Flynn, f.eks., understregede i sit interview den 4. aug. til Al Jazeera-Tv, at kernekraftbaseret, økonomisk udvikling i områder såsom Mellempøsten er nøglen til at stoppe krig. »Taktiske manøvrer«, sagde han, vil ikke få jobbet gjort.

I går udgav formanden for den russiske Duma, Sergei Naryshkin, der er kendt for at stå præsident Vladimir Putin nær, en

artikel i *Rossiiskaya Gazeta* med titlen, »Provokationer i August«, i hvilken han advarede om sandsynligheden for dødbringende provokationer mod Rusland fra Obamas USA i de kommende uger og understregede, at det, der stod bag fremstødet for krig, var udplyndring af nationer med det formål at afstive en gigantisk gældsboble. Naryshkin bemærkede, at

»August er først lige begyndt. Men månedens indledende begivenheder giver på en sigende måde en fornemmelse af et dybt politisk efterår. Efter alt at dømme er en eller anden forværende handling under forberedelse ... Jeg er sikker på, at vi ikke vil bøje os for sådanne provokationer.«

I dag understregede Lyndon LaRouche, at den økonomiske og militære krigsførelse, som præsident Obama fører på vegne af Det britiske Imperium, er en og samme ting.

»Obama gør fremstød for krig. Det gør han efter ordre fra Det britiske Imperium. Dettens politik er en drastisk befolkningsreduktion, det størst tænkelige folkemord, og det er Obamas mission.«

Den britiske kongefamilie har også fået **Paven til at alliere sig med deres politik for »grøn« affolkning.**[1]

LaRouche påpegede den såkaldte ferskvandskrise i Californien som en del af den samme, overlagte politik: at fratage det meste af planeten den teknologi og de ressourcer, der kræves for at overleve.[2] Dette ser vi nu også spredes i hele Mellemamerika og Caribien. »Folkemordet er i færd med at ramme Sydamerika«, erklærede LaRouche, med den hensigt at reducere befolkningen. »Det her er blodigt; det er væmmeligt.«

Idet han kom tilbage til Rusland understregede LaRouche, at grunden til, at dette land er ved at få problemer med sin civile økonomi ikke skyldes Obamas sanktioner, men at de er blevet tvunget til at indlede en massiv forøgelse af militærudgifterne. »Der er intet, der har større prioritet

over for en overhængende krig« for den russiske regering, sagde LaRouche, og derfor lider de under et enormt pres på deres civile økonomi.

»Vi står over for en fjende, der har forpligtet sig til folkemord på en massiv skala, en fjende, hvis hensigt er den brutale reduktion af den menneskelige befolkning«,

Konkluderede LaRouche. Vores politiske kampagne for at stoppe denne fjende, inklusive deres instrument, der aktuelt befinder sig i Det Hvide Hus, kræver etableringen af en ny form for regering i USA – ikke så meget en individuel kandidat eller en præsident, men snarere en præsidentiel institution, der er vendt tilbage til sit oprindelige forfatningsmæssige formål med økonomisk udvikling.[3]

Og det gør en udskiftning af sengetøjet i Det Hvide Hus til den første handling, der skal udføres.

[1] Se også: [»Slutspillet mod det britiske monarki«](#), samt

TEMA: [BEFOLKNINGSREDUKTION: »Den britiske kongefamilies plan om at skrue verden tilbage til stenalderen«, m.fl.](#)

[2] Se: [»Memo til den næste præsident: Et nyt perspektiv for ferskvandskrisen i USA's vestlige stater«](#)

[3] Se: [»Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall: Fremtiden hedder Alexander Hamilton«](#)

og [»Glass-Steagall 1933: Franklin D. Roosevelts 100-dages program: Forfatningen i funktion«](#)

USA: Under indflydelse af britiske planer kommer atomkrigen nærmere

11. august 2015 – Præsident Obamas initiativ for at udløse en krig med Rusland og/eller Kina kommer nærmere, og måden at forhindre det på er at fjerne ham fra embedet. Han har været i gang med at skabe global krig »trin-for-trin«, en eskalering af »krig gennem krig«, siden vendepunktet i 2011 med mordet på Gaddafi og udløsningen af terroristkaos fra Libyen.

I løbet af weekenden optrappede Det Hvide Hus sin annoncering fra sidste uge om, at Obama muligvis ville beordre amerikanske militærstyrker til at angribe enhver styrke, der generede de syriske oprørere, der er blevet uddannet af USA. Dette har det nu udvidet til at gælde for ethvert amerikansk, militært »aktiv«, hvor som helst i verden, USA gennemfører militær uddannelse, og dette ville helt klart inkludere Ukraine.

Obama tager hvert skridt, hver optrapning, hver ny krig, uden så meget som et hovednik til det amerikanske folks repræsentanter i Kongressen. Og nu er Kongressen på ferie i den næste måned, med 'Augusts Kanoner', der truer.

Krig er ikke en vished, men den kan ikke forhindres, hvis folk benægter muligheden af en global krig simpelt hen, fordi de ikke ønsker, eller er bange for, at de må blive nødt til selv at gøre noget for at stoppe den. Obamas planer bliver i stigende grad erkendt af folk i førende positioner i hele verden. **Folk i stort antal bør underskrive den appel, som Schiller Instituttet har sat i omløb i de seneste 10 dage, og som kræver, at Obama fjernes fra embedet – den ene, og bedste,**

chance vi har for at forhindre atomkrig.

Det er afgørende vigtigt at erkende, hvad stiftende redaktør for *EIR*, **Lyndon LaRouche**, gentog den 10. august til **LaRouche PAC Komite for Politisk Strategi**:

Med Obama,

»befinder vi os under indflydelse af Det britiske Imperiums førende, langvarige plan. Denne plan går ud på drastisk at reducere den menneskelige befolkning.«

Den britiske kongefamilie og dens råd og rådgivere er parat til sågar at udslette flertallet af verdens befolkning, og dette har de sagt. »Truslen om termonuklear krig er der«, sagde LaRouche, »fordi Obama grundlæggende set er en agent for denne plan fra Det britiske Imperium.«

At stoppe denne trussel om global krig kræver optimisme, den form for optimisme, der repræsenteres af de BRICS-allierede nationers fremstød for fremtidsorienteret videnskab og udvikling. En af de førende modstandere mod Obamas krigspolitik fra det amerikanske militærs rækker – general Michael Flynn, der blev fyret af Obama som chef for Defense Intelligence Agency (DIA) i 2013 af denne grund – har nu afsløret den britiske-Hvide Hus-saudiske *plan* fra 2012 om at skabe et »Islamisk Kalifat« ligesom ISIS i Irak og Syrien. Men i sit interview, der er blevet cirkuleret internationalt, gør general Flynn mere end det – han insisterer på, at en økonomisk udvikling, der dækker hele regionen, og som er centreret omkring kernekraft, er den ene ting, der giver nogen som helst chance for, at der atter kan komme fred i Mellemøsten; alt andet er »blot taktiske manøvrer«.

Dette aspekt af ledende amerikanske militære officerers opposition mod Obamas krige giver grund til optimisme. Men præsidenten må fjernes fra embedet, ligesom vi fjernede en præsident i 1974 for at forhindre en katastrofe.

Det må vi gøre igen.

Den uhyggelige stilhed lige før udbruddet af den totale krig ...

I sin artikel fra 8. aug. sammenligner Smith de aktuelle dage med den »forlorne krig« fra september 1939, da Storbritannien og Frankrig erklærede Tyskland krig, og frem til maj 1940, da Tyskland invaderede Nederlandene. Ikke, fordi der er noget »forlorent« ved denne aktuelle krig – tværtimod. Men fordi denne periode, i lighed med den daværende, udgør en blot tilsyneladende stilhed med en nedtælling til det i forvejen beordrede udbrud af total krig, hvilket i dag vil sige, atomkrig.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 10. august 2015

– Patrick L. Smith, udenrigspolitisk skribent for *Salon Magazine*, skrev i søndags, at

»Enten befinder vi os på denne side af en åben konflikt mellem de to stormagter, ved et uheld eller med overlæg, og sandsynligvis, men ikke nødvendigvis, på ukrainsk jord, eller også står vi over for en genoprettelse af den Kolde Krig, der vil vare lige så længe som den oprindelige.«

Men Smith må vide, at sidstnævnte alternativ blot er ønsketænkning; der kan ikke komme en gentagelse af den Kolde Krig, og at forestille sig én er at overse årsagerne bag Londons ordre til Obama om at gå frem med en øjeblikkelig krig

med Rusland. Med mindre Moskva overgiver sig, hvilket ikke vil ske, eller Obama fjernes, så vil sidstnævnte beordre lanceringen af et atomangreb, sandsynligvis før Lyndon LaRouches 93. fødselsdag, den 8. september.

I sin artikel fra 8. aug. sammenligner Smith de aktuelle dage med den »forlorne krig« fra september 1939, da Storbritannien og Frankrig erklærede Tyskland krig, og frem til maj 1940, da Tyskland invaderede Nederlandene. Ikke, fordi der er noget »forlorent« ved denne aktuelle krig – tværtimod. Men fordi denne periode, i lighed med den daværende, udgør en blot tilsyneladende stilhed med en nedtælling til det i forvejen beordrede udbrud af total krig, hvilket i dag vil sige, atomkrig.

I en tidligere artikel bemærkede Smith, at de amerikansk-russiske relationer var styrtdykket siden april måned.

Udenrigsminister Kerry tog til Sotji (Rusland) i maj måned for at mødes med den russiske udenrigsminister Lavrov og holde et langt møde med præsident Putin, men Washington (dvs., Obama) har rasende pumpet spændingerne med Rusland op lige siden. Samme Obama roste Putin for hans samarbejde mht. at nå frem til Iran-aftalen, da han annoncerede denne den 14. juli, men blot to uger og to dage senere fjøede det amerikanske Finansministerium yderligere 26 russiske individer og selskaber til dets sanktionsliste. Pentagon og Udenrigsministeriet har forstærket deres »indsats for at opmuntre Porosjenko-regeringen til at løse dens krise med oprørske borgere i det østlige Ukraine på slagmarken.«

»For et par uger siden fejede forsvarsminister Carter igennem frontlinjenationerne, hvor NATO nu vil opretholde kampklart udstyr. Her er tallene bag udstillingen: NATO har forøget de militære øvelser i umiddelbar nærhed af Ruslands vestlige grænse fra færre end 100 sidste år – allerede et aggressivt tal – til flere end 150. Rekognosceringsflyvninger og øvelser med flyvevåbnet, der støder direkte op til russisk luftrum, er

steget med næsten ti gange.«

At Ashton Carter nævnes bør minde os om, at Obama benytter en udskiftning med nye folk til at gennemtvinge sin tilintetgørelseskrig. Carter er den nye forsvarsminister, og general Dempsey, formand for Generalstabscheferne, er i transit til udskiftning den 1. oktober.

»NATO's europæiske missilforsvarssystem, der blev ændret under Obamas første embedsperiode, går hastigt fremad – hvis man ellers kan tro på det, stadig under påskud af, at det har til formål at beskytte kontinentet mod kortdistancemissiler, der affyres fra Iran. Hvem mon dette figenblad skal narre, undrer man på«, spørger Smith.

Nedtællingen er begyndt. Det eneste, der har nogen som helst grad af sikkerhed for at standse den, er fjernelser af Obama fra præsidentskabet.

Som Lyndon LaRouche diskuterede med et **Manhattan-møde i går**, så blev Sektion Fire af det 25. Forfatningstillæg vedtaget i 1967 med det formål at gennemføre en ufrivillig fjernelse af enhver præsident, der er »ude af stand til at bestride embedets beføjelser og pligter« af psykologiske eller andre grunde. Den må nu anvendes for at fjerne Obama.

Det er en almindelig misforståelse, at anvendelsen af Sektion Fire må indledes af vicepræsidenten, men det er ikke tilfældet. Den kræver snarere blot, at vicepræsidenten tilslutter sig et flertal af »hovedofficererne i de eksekutive afdelinger« i konklusionen af, at præsidenten er uegnet. Joe Biden bliver ikke et problem, sagde Lyndon LaRouche i dag. Han vil blive konfronteret med valget mellem enten at tilslutte sig, eller begå selvmord, eftersom han vil være blandt de første, der bliver dræbt i den kommende atomkrig.

UNDERBYGGENDE MATERIALE:

Den japanske premierminister Abe personligt fordømt

ved mindehøjtidelighed for 70-året for atomødelæggelsen i Nagasaki.

For halvfjerds år siden i dag, den 9. august, tre dage efter, at et atomvåben for første gang blev anvendt over Hiroshima, satte den amerikanske præsident Harry Truman og hans britiske controllers yderligere 70.000 civile eller så i brand i Nagasaki, uden nogen militær begrundelse, men udelukkende ud fra hensigten om at vise verden, at USA og briterne var tilstrækkeligt sindssyge til at begå folkemord som en politik.

I dag beskrev overlevende fra denne grusomhed, der talte ved den officielle ceremoni, hvor premierminister Shinzo Abe var til stede, denne ødelæggelses rædsel og henvendte sig dernæst til Abe med krav om, at han skulle afslutte sit vanvittige fremstød for at genoprette Japans militære fortid med tilslutning til de amerikanske forberedelser til krig med Kina, med den hensigt at slutte sig til en sådan udslettelseskrig.

Borgmesteren af Nagasaki opfordrede, lige som borgmesteren af Hiroshima for tre dage siden, direkte Abe til at lytte til den overvældende stemme fra befolkningen, der er imod hans politik med »kollektivt forsvar« og dumpingen af den pacifistiske forfatning.

Dernæst beskrev en overlevende fra Nagasaki-angrebet, 86-årige Sumiteru Taniguchi, de forfærdelige skader, han havde fået, og vendte sig dernæst for at stå ansigt til ansigt med Abe, der sad i nærheden. »Bland Dem ikke i Japans pacifistiske forfatning«, sagde han og fremkaldte et udbrud af højlydte klapsalver blandt tilhørerne, iflg. alle presseberetninger.

BBC skrev: »Hr. Abe så ligeud og viste ingen følelser.«

Foto: Obama i fængsel

Krig mod atomkrig!

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 9. august 2015 – Du er i krig, hvad enten du ved det eller ej. En hurtig nedtælling er allerede begyndt hen imod en atomar udveksling mellem USA og Rusland. Mange insidere, f.eks. flere amerikanske senatorer, er helt klar over dette. Den italienske generalløjtnant Fabio Mini, tidligere stabschef for NATO's Sydlige Kommando og tidligere kommandant for KFOR, sagde til Enzo Pennetta i et interview torsdag, at, i betragtning af den amerikanske, hemmelige krig mod selve Rusland, og de anti-russiske påskudskrige fra Ukraine til Syrien og Yemen,

indikerer alt, at vi ikke må forvente endnu en total konflikt, men snarere, at vi allerede sidder op til halsen i én.«

Han tilføjede,

»Det, der foregår i Asien med 'Omdrejningspunkt Stillehavet'-strategien, er måske det tydeligste tegn på, at perspektivet om en eksplosion som i Anden Verdenskrig er mere sandsynligt på denne scene. Ikke så meget, fordi hangarskibe og misiler flyttes dertil (hvilket rent faktisk finder sted), men fordi

forberedelsen til en verdenskrig af denne art, inklusive den uundgåelige, atomare konfrontation, er det, der er under forberedelse. Det betyder ikke, at det vil ske omgående, men jo længere, forberedelsen foregår, desto flere ressourcer vil blive brugt på våben, og desto flere asiatiske og vestlige hjerner vil være orienteret i denne retning.»

Mini forstår også den nye form for krig i dag som »bandekrig«. Da en amerikansk oberst blev spurgt, hvilken slags krig, har udkæmpede i Irak i 2004, svarede han, »Dette er en bandekrig, og vi er den største bande«. Han forstår også den brutale ødelæggelse af Grækenland som bandekrig for hænderne af overnationale, finansielle bander. Alt sammen sandt.

Mens [den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victorie Nulands nazister i Ukraine fortsætter med at drive Europa og verden mod krig, placerede SBU, den Ukrainske Sikkerhedstjeneste, den russiske stabschef, Valery Gerasimov, og ti andre russiske tofficerer på sin liste over efterlyste personer i går. Den gik så vidt som til at hævde, at den havde adviseret officererne og modtaget deres svar, en påstand, der blev besvaret med grovheder fra det Russiske Forsvarsministerium.

Og i Kuala Lumpur, Malajsien, samledes ASEAN- og ASEAN Regionale Forum-møderne næsten uden et kommunike torsdag, takket være John Kerrys aggressive chikane mod Kina mht. territoriale spørgsmål med dets naboer, som ikke vedkommer Obama eller USA. Den russiske udenrigsminister Lavrov, der også deltog i mødet, sagde, at

»USA er involveret i en meget stor, militær oprustning i Asien, inklusive under påskud af at imødegå den nordkoreanske trussel, men skalaen af oprustningen går langt ud over behovet og er uforholdsmæssigt enorm ... Vi er meget bekymrede over den militære oprustning, der finder sted i denne region, den fortsatte styrkelse af de lukkede, militære blokke.»

Vores krig imod atomkrig går ud på at fjerne Obama fra embedet. Der er ingen alternativ løsning, der med sandsynlighed kan afvende truslen om en umiddelbart forestående atomkrig.

Den moralske ækvivalent til krig er de to, store kanaler: den **Nye Suezkanal, der netop er blevet indviet**, og den Store Inter-oceaniske Kanal i Nicaragua, hvis konstruktion efter planen skal gå i gang i november eller december i år. Imellem dem forandrer disse store projekter menneskehedens relation til verdenshavet. Hvornår gik man sidst i gang med så store projekter? De bevægende åbningsceremonier i Ismailia, Egypten, i går, efter præcis et års byggearbejde, set i forhold til 15 år for den oprindelige kanal, var en anerkendende hilsen til den egyptiske ungdom, der i millliontal væltede det Obama-støttede, Muslimske Broderskabs diktatur og nu er fortsat med at skabe deres egen fremtid ved at bygge dette store projekt.

**Stop den akutte fare for
Tredje Verdenskrig!
SKRIV UNDER på Schiller
Instituttets internationale
appel**

Pdf til omdeling:

Download (PDF, Unknown)

Det er på høje tid at bryde det farligste, nuværende tabu: at kende og handle på den akutte mulighed for, at menneskeheden kunne blive udslettet inden for dage eller uger. Følgende appel fra den 6. august 2015 udstedtes af Schiller Instituttet, som et nødopråb til omgående, international cirkulation.

I 70-året for bombningen af Hiroshima og Nagasaki befinder verden sig nærmere ved randen af atomkrig end på noget andet tidspunkt, siden Cuba-krisen i 1962. Obamaregeringen og NATO har anbragt menneskeheden i fare for pludselig udslettelse gennem en række meningsløse provokationer, der er rettet mod Rusland, primært, og Kina sekundært.

Da Jerntæppet faldt, indgik man en aftale om, at, til gengæld for sovjetisk accept af den tyske genforening inden for NATO, ville der ikke komme yderligere udvidelser af NATO mod øst. De, der så frem til et stabilt og samarbejdende Europa efter den Kolde Krig, håbede, at nationer med en potentielt stærk industriel økonomi, såsom Polen og det daværende Tjekkoslavakiet, så vel som også – efter Sovjetunionens opløsning i 1991 – Ukraine, ville optræde som en bro mellem Den europæiske Union og en fremvoksende, eurasisk, økonomisk blok.

Alle disse grundlæggende, krigsforebyggende aftaler er nu blevet krænket. Viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, pralede i december

2013 offentligt med, at USA havde brugt 5 mia. dollar på »farvede revolutioner« for at trække Ukraine ind i Den europæiske Union og, sluttelig, ind i NATO.

USA trak sig ensidigt tilbage fra ABM-aftalen for at opstille missilforsvarssystemer i Øst- og Sydeuropa, angiveligt rettet mod Iran, men i realiteten vendt mod Rusland. I sidste uge bekræftede Obamaregeringen denne realitet ved at annoncere, at opstillingen ville fortsætte på trods af P5+1-aftalen med Iran. Russiske regeringsfolk har hele tiden anklaget, at det amerikanske, ensidige ballistiske missilforsvarssystem var en del af en plan om en atomar førsteangrebskapacitet mod Rusland.

Opstillingen af dette ABM-system er godt i gang i Rumænien og Polen, og de første, skibsbaserede AEGIS-missilforsvarssystemer er allerede på plads og har udført manøvrer i Sortehavet og Det baltiske Hav, der begge grænser op til russisk territorium.

Der er nu fremkommet rapporter, der siger, at de kommende Trident Juncture 15 NATO-øvelser vil inkludere prøver på anvendelsen af atomvåben mod Rusland. Washington fortsætter med produktion og opstilling af en ny generation af taktiske atomvåben, B-61-12, der kan ramme mål på russisk territorium fra F-35 stealth kampfly. Skønsmæssigt 500 af disse B-61-12 atomvåben skal produceres, og omkring 200 af dem skal iflg. de aktuelle planer opstilles på det europæiske kontinent.

Disse umiskendelige provokationer er ikke gået ubemærket hen i Øst og Vest. Siden starten af kuppet i Ukraine i november 2013 har Rusland gennemgået en storstilet opgradering af hele dets strategiske atomstyrke. Russiske forsvarsfolk har offentligt advaret om, at de har udviklet og opstillet en atomar gengældelsesstyrke, der ikke kan slås ud. For at demonstrere dette har russiske, strategiske bombefly og ubåde deltaget i øvelser i internationalt farvand nær ved NATO-territorier.

I løbet af august måned er der en alvorlig fare for, at præsident Obama, der muligvis ville benytte Kongressens sommerpause som en lejlighed til at lancere en krig, lancerer provokationer imod Rusland. Et bredt udvalg af indflydelsesrige personer har allerede givet udtryk for sådanne bekymringer, inklusive pensionerede russiske og amerikanske, øverste officerer.

Obamas beslutning om at ændre reglerne for USA's luftstyrkers aktivitet i Syrien uden godkendelse fra Kongressen, blot tre dage efter, at Kongressen gik på sommerpause, hvilket har frembragt en akut fare for en eskalering frem til krig med Syrien, som Kongressen nedstemte for to år siden, understreger den akutte fare.

I 1914 gik verden i søvne lige ind i katastrofen. I dag, med arsenaler af atomvåben, der er tilstrækkelige til at udslette civilisationen et par dusin gange, går verden atter i søvne lige lukt i afgrunden.

Vi, der har underskrevet dette, kræver et omgående stop for provokationerne mod Rusland og Kina og en tilbagevenden til politiske løsninger på alle konflikter.

UNDERBYGGENDE MATERIALE

Obamas syriske krigspolitik konfronteret mht. illegalitet

i Pentagon og Udenrigsministeriet i briefinger 4. august.

Gårsdagens briefinger i Pentagon og Udenrigsministeriet gav anledning til skarpe spørgsmål om Obamas krigspolitik i Syrien med 1) uddannelse af nogle få »moderate oprørere«: 2) gennem

luftangreb at give dem dækning imod alle – inklusive potentielt syriske regeringsstyrker; og 3) at gøre dette ensidigt og kalde det legalt og i overensstemmelse med Forfatningen.

I Pentagon blev talsmand, flådekaptajn Jeffrey Davis, bombarderet med journalisters spørgsmål om disse ting. Dernæst udsendte han senere på dagen en erklæring, hvor det officielt blev indrømmet, at der rent faktisk var en ildkamp den 31. juli mellem en gruppe amerikansk uddannede oppositionskæmpere og omkring 50 militante personer, og at USA udførte luftangreb til støtte for den amerikansk uddannede gruppe. De militante personer var fra Jabhat Al Nusra, ikke ISIL. Dette var det første luftangreb, der ikke var rettet mod ISIL, og illustrerer hypotesen om amerikanske luftangreb imod syriske regeringsstyrker.

Kaptajn Davis sagde,

»Med hensyn til spørgsmål om legal bemyndigelse til at kæmpe mod Assads styrker, så vil vi ikke spekulere om potentielle scenarier, der måtte opstå.«

Han sagde,

»Vores uddan-og udrust-program er først og fremmest fokuseret på at forberede godkendte syriske oppositionsstyrker tilstrækkeligt til at imødegå ISIL. I begyndelsen af kampagnen mod ISIL advarede vi Syrien om ikke at kæmpe mod amerikanske luftstyrker. På lignende måde råder vi det syriske regime til ikke at gribe ind i missionen rettet mod ISIL med de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet. Hvis de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet, kommer under angreb, vil præsidenten have beføjelse, iflg. Forfatningen, til at forsvare disse kæmpere, men vi vil ikke diskutere vores specifikke regler for at gå i ildkamp.«

Den relevante baggrund er, at der hidtil kun er blevet uddannet og udrustet 60 »moderate oprørere« i det amerikanske

'uddan-og-udrust-program' til 500 mio. dollar. Det oprindelige, erklærede mål var 15.000 elever, men færre end 7.000 'ansøgte', og sluttelig bestod kun 60 godkendelse og uddannelse. Davis hævdede i går, at han ikke havde nogen information om tabstal blandt de amerikansk uddannede kæmpere i ildkampen den 31. juli, men han indrømmede, at fem af dem blev bortført af Al Nusra under en separat hændelse.

I Udenrigsministeriet var vicetalsmand Mark Toner mindre insisterende omkring den legale bemyndigelse.

»Jeg ved rent faktisk ikke, hvad den legale bemyndigelse er«,

sagde han som direkte svar på et spørgsmål. Da han kom under hårdt pres mht. den kendsgerning, at der ikke foreligger nogen bemyndigelse fra Kongressen, ligesom der heller ikke foreligger en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der bemyndiger luftangrebskampagnen, der har været i gang siden sidste august, og slet ingen bemyndigelse til det »afgørende skift i politik«, som Obama har besluttet for at beskytte de amerikansk uddannede oprørere, kunne Toner blot mumle, at »vi holder rådslagninger« med både Kongressen og FN's Sikkerhedsråd.

Den eneste erkendelse fra regeringsside af den nye politik med luftangreb, der indledtes den 31. juli, kom gennem en unavngiven regeringsperson til en blogger på *Wall Street Journal*, udlagt 2. aug. Dette følger det mønster, hvor regeringen indleder en krig i smug, uden at rådføre med den amerikanske Kongres eller den amerikanske offentlighed, ligesom den gjorde i Libyen i 2011 og næsten gjorde i Syrien i 2013.

Denne fremfærd i smug blev revset af analytiker for Rådet for Udenrigsanliggender Micah Zenko, i et blogudlæg den 3. aug. kort tid efter, at nyheden først blev kendt om, at Obama havde besluttet at bemyndige luftangreb for at forsvare de amerikansk uddannede oprørere mod enhver angriber inklusive,

skulle situationen opstå, Assads styrker.

»Denne virkelig betydningsfulde beslutning, der på en mere intens måde forpligter amerikansk troværdighed og militærmagt til udfaldet af den syriske borgerkrig, kommer, ikke fra bag et podium i Det Hvide Hus eller Pentagon, men snarere fra en anonym regeringsperson, der taler med en reporter«, skriver Zenko.

»Dette burde have været erklæret offentligt af præsident Obama eller udenrigsminister Carter, som dernæst burde have været villig til at besvare nogle af de afklarende spørgsmål, som regeringsfolk har nægtet at tale om under høringer i Kongressen.« Desuden er »det legale grundlag for denne beslutning om den politiske strategi fuldstændig uafklaret.«

Zenko bemærker som konklusion, at

»Kongressen har stadig ikke bemyndiget denne seneste krig med en åben udgang, og som begyndte for et år siden i denne uge.«

Eller hvis der er et legalt grundlag, så har regeringen stadig ikke sagt, hvad det er.

»Det Hvide Hus eller Pentagon burde omgående fortælle, hvad dette legale grundlag er, men i betragtning af deres adfærdsmønster skal vi bestemt ikke forvente, at de gør det.«

Den menneskelige art er i fare for udslettelse:

Er du menneskelig?

Leder fra LaRouche-bevægelsen 4. august 2015 – Hvis du erkender, at mennesker ikke er dyr og kan forme deres egen arts fremtid, så vil du nu handle for at forhindre deres udslettelse i en atomkrig, der, med præsident Obamas handlinger, truer os.

Det seneste i Obamas eskalerende krigstrusler imod Rusland og Kina – hans ordrer til USA's luftstyrker, der bombarderer i Syrien, om at »inddrage« syriske regeringsstyrker i bombningerne, når det skønnes nødvendigt – fremkaldte en omgående advarsel fra Moskva, og trækker os et skridt nærmere. Forslaget fra en NATO-fortaler i Ukraine om en amerikansk/europæisk olieembargo »for at knuse Rusland« er et andet skridt. NATO's »Trident Juncture«-øvelse i næste måned, der træner atomkrig lige op ad Ruslands grænse, vil være endnu et skridt i den trin-for-trin-oprustning, der afventer en udløsermekanisme, ligesom oprustningen til Første Verdenskrig for et århundrede siden.

Verdenskrige startes i en trin-for-trin-proces med eskalerende trusler, krige og mobiliseringer, i hvilke ingen præcist kan forudsige, hvilket skridt, der vil være udløseren. Men det kan ses, af amerikanere, der er villige til at konfronteres med fremtiden, at Obama – under britisk manipulation – går frem med disse eskalerende trin mod konfrontation med Rusland og Kina.

Vi nærmer os mere og mere dommedag, det punkt, hvor en af Obamas mange krige og eskalationer udløser Tredje Verdenskrig. Det erkendes i stigende grad internationalt, at denne situation nærmer sig denne grænse for civilisationen. Den menneskelige art befinder sig i stor fare for udslettelse. Det må derfor være os, der antænder gnisten til en mobilisering for at standse dette ved at tvinge Obama ud af embedet, og du kan være en af disse gnister.

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche har foreslået, som en hastesag, **at Hillary Clinton kan få Obama ud** ved offentligt at fortælle sandheden om Benghazi, hvor han beordrede hende, og andre, til at lyve om, hvad hans Libyenkrig havde udvirket. Denne handling ville koste Hillary hendes chance for at blive præsident, men den vil bringe Obama til fald. Og den vil vise, at ethvert menneske kan udøve den unikt menneskelige evne til pludseligt at ændre den menneskelige arts historie og fremtid. Ikke at tro på, at hun kunne gøre dette, er simpelt hen kynisme eller »dyrisk tænkning«.

Vi må få nogle mennesker i indflydelsesrige stillinger til at gøre dette. September vil være for sent. Tingene må igangsættes snart, for at få Obama fjernet fra magten. Vi er gnisten, der skal antænde dette.

Vi må have et stort og orienteret, insisterende offentligt udtryk nu, i USA og i Europa. Men det betyder, at deres borgere må ophøre med at være sig selv nok, »praktiske« og, som resultat heraf, dumme. Menneskelige væsener er, ulig dyr, i stand til at erkende denne form for fare for deres arts fremtid, og standse det.

Vi er nu fuldt mobiliserede til at gøre dette.

SUPPLERENDE MATERIALE

Obama optrapper i Syrien;

***Stars and Stripes* publicerer en nøjagtig advarsel**

Unavngivne amerikanske regeringseksponenter sagde i søndags, at præsident Obama har besluttet at tillade amerikanske luftangreb til støtte for amerikansk uddannede oprørere uanset hvem, der bringer dem under ild, selv, hvis den kommer fra den

syriske hær. Det Hvide Hus' talsmand for Det nationale Sikkerhedsråd, Alistair Baskey, sagde til *Reuters*, at kun amerikansk uddannede styrker fik bred støtte, inklusive »defensiv ildstøtte (i lægmandssprog, luftangreb) for at beskytte dem« og påpegede som bevis de amerikanske luftangreb den 31. juli, til støtte for oprørsgruppen Division 30, da denne kom under angreb fra Al Nusra.

Reuters bemærker, at den mulighed, at amerikanske styrker kunne komme i direkte konfrontation med syriske regeringsstyrker, ikke kan udelukkes. Faktisk vil nogle argumentere med, at Obamas politik gør et sådant sammenstød uundgåeligt, til trods for den betingelse, at den amerikanske politik kun er rettet imod ISIS, samt regeringens mislykkede forsøg på at få Kongressen til at støtte et direkte angreb på Assad-regeringen i sensommeren 2013.

Historikeren Stephen R. Weissman skrev i en kronik den 2. august i militæravisen *Stars and Stripes* og argumenterede med, at Obamaregeringen rent faktisk følger et mønster, der første gang sås i Tonkinbugt-affæren i 1964, da præsident Lyndon Johnson førte den amerikanske offentlighed bag lyset mht. tilstedeværelsen af amerikanske militærstyrker i Sydøstasien. Resultatet var krig, der hærgede Vietnam, det amerikanske militær og amerikanske relationer til udlandet. Dette mønster er imidlertid fortsat lige siden.

Weissman påpeger især USA/NATO-angrebet på Libyen i 2011, der blev promoveret som beskyttelse af civile, men som i virkeligheden drejede sig om regimeskift.

»Indikationerne tyder på, at problemet med bedrageriske militære missioner stadig finder sted i dag, med USA's ekspansion af sin militære tilstedeværelse i Mellemøsten for at konfrontere voldelige jihadister«, skriver Weissman.

Det, der begyndte som et program for at uddanne bevæbnede modstandere af Assad-regeringen, har forvandlet sig til et

program, der har ISIS som sit mål. Amerikanske regeringsfolk antydede dernæst, at de måske ville udvide den amerikanske involvering til at omfatte »beskyttelse« af de styrker, som USA uddanner, mens disse integreres med eksisterende oprørsgrupper i Syrien.

»Sådanne scenarier kunne bringe Amerika ind i direkte konflikt med syriske regeringsstyrker«, skriver Weissman.

En yderligere, potentiel ekspansion kommer med diskussionerne om at etablere en sikkerhedszone i Syrien langs den tyrkiske grænse.

»Hvad der så ser ud til at være en snigende ekspansion af den anti-Islamisk Stat 'uddan-og-udstyr'-mission kunne få afgørende konsekvenser for USA's politik i Mellemøsten, som regeringen ikke har diskuteret offentligt«, skriver Weissman. »Et øget militæringagement til fordel for anti-Assad-oprørere på jorden kunne frembringe en militær respons fra Syriens allierede – Iran, Hezbollah og Rusland.«

Moskva advarede rent faktisk i mandags om, at amerikanske angreb på syriske tropper kun yderligere vil destabilisere situationen. Moskva har

»gentagne gange understreget, at hjælp til den syriske opposition, og desuden finansiel og teknisk assistance, fører til yderligere destabilisering af situationen i landet«,

sagde Kremles pressesekretær Dmitry Peskov og tilføjede, at IS-terrorister kunne benytte sig af situationen.

Og Obamaregeringen, bemærker Weissman, gør alt dette uden at have en plan for at bringe krigen til en tilfredsstillende afslutning og uden at konsultere, eller indhente beføjelse fra, den amerikanske Kongres.

»Dette er præcis de konsekvenser, som offentligheden

frygtede, da den krævede, at Kongressen trak stikket ud for regeringens plan om at bombe Syrien i september 2013», konkluderer Weissman. »Under dette præsidentielle valgår må vælgerne kommunikere til kandidaterne, at de vil holde dem ansvarlige for at fortælle sandheden om formålet med amerikanske militære missioner og deres potentielle konsekvenser.«

USA: For at stoppe Tredje Verdenskrig må Hillary Clinton afsløre Obamas Benghazi-løgne

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 30. juli 2015 – USA's tidligere udenrigsminister Hillary Clinton er i besiddelse af magten til at standse præsident Barack Obama i at lancere en strategisk konflikt med Rusland, der efter al sandsynlighed vil føre til en atomar udslettelseskrig. Det eneste, hun behøver at gøre, er at træde frem og fortælle den fulde sandhed om Benghazi, begyndende med begivenhederne den 11. september 2012.

Lyndon LaRouche har i de seneste uger gentagne gange advaret om, at præsident Obama er parat til at lancere en provokation mod Rusland, der hurtigt ville føre til en generel krig. Den mest sandsynlige tidsramme for en sådan provokation er august måned, hvor den amerikanske Kongres holder pause, og hvor Generalstabscheferne gennemgår en udskiftning af staben, fra toppen og ned. Det eneste, der kan standse dette styrtdyk ud i en atomkrig er, at præsident Obama fjernes fra embedet, eller, som et alternativ, en total miskreditering af præsidenten i en

sådan grad, at han ikke vil være i stand til at lancere den planlagte provokation, og hans tilbagetrædelse eller afsættelse vil være umiddelbart forestående.

Det er den barske virkelighed i de kommende dage og uger. Og tidligere udenrigsminister Clinton, nu kandidat til det Demokratiske Partis nominering til præsidentkandidat, befinder sig i en unik position for at standse fremstødet for krig ved, endelig langt om længe, at fortælle sandheden om Benghazi.

Hvad Hillary Clinton ved

Om eftermiddagen den 11. september 2012 lancerede velbevæbnede terrorister, der var knyttet til al-Qaeda, et forud planlagt angreb på USA's diplomatiske kompleks i Benghazi, Libyen. Efter en længere ildkamp med den håndfuld amerikanske sikkerhedsfolk, der vogtede den amerikanske ambassadør Christopher Stevens, blev ejendommen stukket i brand, og ambassadør Stevens og endnu en amerikansk diplomat blev dræbt. Endnu en amerikansk facilitet i Benghazi, en CIA-ejendom en mil fra USA's diplomatiske mission, blev dernæst angrebet, og yderligere to amerikanske embedsmænd blev her dræbt.

Fra det sekund, hvor angrebet blev lanceret, vidste amerikanere på stedet i Benghazi og ved den amerikanske ambassade i Tripoli, Libyen, at angrebet var et bevæbnet terrorangreb. Telegrammer mellem Tripoli og Washington, rettet til det Nationale Sikkerhedsråd, Udenrigsministeriets Operationelle Center, Pentagon, CIA og Kontoret for den Nationale Efterretningstjenestes Direktør, identificerede den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia-celle i Derna-Benghazi-området som angriberne.

I sin vidneafleggelse for den amerikanske Kongres sagde Gregory Hicks, vicechef for den diplomatiske mission ved USA's ambassade i Tripoli, at han havde sendt en strøm af

liverapporter om det igangværende angreb hvert 15. minut til Udenrigsministeriets Operationelle Center i løbet af hele aftenen den 11. september, 2012.

På intet tidspunkt var der en rapport om en »spontan demonstration« uden for det diplomatiske kompleks i Benghazi. Det stod fra første færd klart, at komplekset var under angreb fra al-Qaeda.

Det var 11-års dagen for det oprindelige 11. september-angreb. Præsidentvalgene lå endnu flere uger frem i tiden. Amerikanske droneangreb i det afghansk-pakistanske grænseområde havde, i juni 2012, dræbt en top al-Qaeda-terrorist fra Libyen, Abu Yahya al-Libi; og al-Qaeda-leder Ayman al-Zawahiri havde udstedt en ordre om hævn imod USA for drabet på al-Libi, på årsdagen, den 11. september.

Der havde været klare forhåndsadvarsler om problemer i Benghazi og trusler mod amerikanske diplomater i månedsvis, selv før truslerne fra al-Qaeda. Den Internationale Røde Kors Komite havde trukket sig ud af Benghazi flere måneder før angrebet pga. sikkerhedstrusler og faktiske angreb. Den britiske ambassadør og hele den britiske diplomatmission var blevet lukket ned i Benghazi, efter et bazooka-angreb på ambassadørens konvoj nogle måneder tidligere.

Alle disse informationer var blevet cirkuleret i hele den amerikanske regering gennem en række sikkerhedsskønsrapporter fra Udenrigsministeriet, der regelmæssigt var blevet opdateret forud for angrebet i Benghazi den 11. september. Flere end 100 sider af disse telegrammer og memoer fra Udenrigsministeriet blev frigivet til offentligheden inden for uger efter Benghazi-angrebet og gav klare beviser for sikkerhedskrisen i det østlige Libyen forud for 11. september 2012.

Forfatteren Edward Klein indsamlede detaljerede øjenvidneskildringer til begivenhederne i Benghazi, Tripoli og Washington den 11. sept. 2012. Disse detaljer blev fremlagt i

et kapitel af hans bog *Blood Feud* (Blodfejde) fra juni 2014. *Executive Intelligence Review* bekræftede uafhængigt mange af nøgledetaljerne i Kleins beretning, både før og efter dens offentliggørelse, idet de trak på regeringskilder og -dokumenter.

Faktisk havde *EIR*, på morgenen efter angrebet den 11. sept. i Benghazi, modtaget en detaljeret beretning om det overlagte angreb dagen før, fra en højtplaceret amerikansk efterretningskilde, der havde været oppe hele natten og modtaget rapporter fra diplomatiske kilder i området.

De grundlæggende kendsgerninger

De grundlæggende kendsgerninger er følgende:

Kl. 18 om eftermiddagen den 11. september 2012 modtog udenrigsminister Clinton og et team af topassistenter i Udenrigsministeriet en detaljeret briefing fra den diplomatiske missions vicechef Hicks, der leverede en op-til-minuttet redegørelse af det tungt bevæbnede, velplanlagte angreb på den diplomatiske mission. Der var ingen omtale af nogen forudgående protester, blot en detaljeret rapport om terrorangrebet, og foreløbige rapporter om, at Ansar al-Sharia over Internettet havde påtaget sig ansvaret for angrebet. Et kort telegram fra Tripoli til Washington, der blev cirkuleret til alle relevante amerikanske nationale sikkerhedsafdelinger, diplomatiske og militære afdelinger, nævnte Ansar al-Sharias rolle.

Ifølge topassistenter til udenrigsminister Clinton placerede præsident Obama kl. 22 om aftenen den 11. sept. en personlig telefonsamtale til udenrigsminister Clinton, hvor han gav hende ordre til at udstede en pressemeddelelse med påstanden om, at angrebet på det amerikanske kompleks havde været en »spontan protest« rettet imod en nyligt udgiven video, der

bagvaskede profeten Mohammed.

I en artikel den 22. juni 2014 i New York Post skrev Edward Klein i en opsummering af sine undersøgelsesresultater:

»Kl. 22 om aftenen den 11. sept. 2012, da Hillary Clinton modtog en telefonopringning fra præsident Obama, var hun en af de grundigst briefede embedsmænd i Washington om den igangværende katastrofe i Benghazi, Libyen. Hun vidste, at ambassadør Christopher Stevens og en kommunikationsoperatør var døde, og at angriberne havde lanceret et velkoordineret morterangreb på CIA-annekset, som skulle komme til at koste endnu to amerikanere livet.

Hun var ikke i tvivl om, at et terrorangreb var blevet lanceret imod Amerika på årsdagen 11. september. Da Hillary imidlertid tog telefonen og hørte Obamas stemme, fandt hun ud af, at præsidenten havde andre idéer i tankerne. Med endnu to måneder tilbage før valgdagen prælede han stadig med, at han havde jaget al-Qaeda på flugt.«

Klein interviewede en af udenrigsminister Clintons juridiske toprådgivere, der fortalte ham:

»Obama ville have hende til at sige, at angrebet havde været en spontan demonstration, udløst af en obskur video på internettet, der nedgjorde profeten Mohammed. Hillary sagde til Obama:

'Hr. præsident, den historie er ikke troværdig.'

Han sagde,

'Hillary, jeg har brug for, at du udsteder en erklæring fra Udenrigsministeriet så hurtigt som muligt.'«

Udenrigsminister Clinton indgik sluttelig et råddent kompromis. Idet hun indså, at hvis hun gjorde det rigtige – hvilket ville have været at træde offentligt tilbage i protest over præsidentens ordre om at lyve om det mest ødelæggende

terrorangreb på USA, siden det oprindelige 11. sept.-angreb – ville Obama tabe genvalget, hun ville få skylden, og hendes egne udsigter til at vinde præsidentembedet ville forsvinde ned i afløbet, kapitulerede hun.

Kort efter kl. 22 den 11. sept., 2012, udstedte Hillary Clinton den første officielle erklæring fra Obamaregeringen, der hævdede, at angrebet var »spontan« og motiveret af videobagvaskelsen.

Menneskeheden konfronteret med udslettelse

Intet kan gøre Hillarys handling ugjort, under Obamas ordrer, om aftenen den 11. sept. 2012. Hillary Clinton er blevet indstævnet til fremmøde for Husets Specialkomite om Benghazi til oktober for at vidne under ed. På et tidspunkt før hendes fremmøde vil Cheryl Mills, der var hendes stabschef på tidspunktet for 11. sept.-angrebene, og som tidligere havde tjent som Det Hvide Hus' generalrådgiver under præsident Bill Clinton, vidne under ed.

Der er ingen tvivl om, at den fulde sandhed om Obamas foragtelige opførsel om Benghazi sluttelig vil komme frem. Det afgørende spørgsmål er: Hvornår vil sandheden blive afsløret, og Obama bragt til fald?

Hvis regnskabet's time udsættes til kongresundersøgelsen modtager Mills og Clintons vidneafleggelse i oktober, vil der måske ikke være nogen Kongres. Der vil måske ikke være noget USA. Menneskeheden vil måske allerede være blevet udryddet i en atomkrig, som vil være forbi i løbet af et par dage, med store dele af menneskeheden udslettet under denne udveksling af atomangreb.

Menneskehedens skæbne står, på en særdeles realistisk måde, på

spil. Den eneste mulighed er, at Hillary Clinton træder frem nu. Hun er det afgørende øjenvidne til præsidentens overlagte løgne. Hun kan levere uomtvisteligt vidnesbyrd, støttet af andre topembedsmænd i Udenrigsministeriet.

Det vil betyde slutningen for Hillary Clintons kampagne om at blive præsident, men det vil også betyde slutningen på Obamas præsidentskab – før han får mulighed for at lancere provokationer, der kunne udslette menneskeheden. For Hillary Clinton er der kun en ting, der er det rigtige at gøre, og tiden rinder hastigt ud.

Se også: (LaRouchePAC) Hillary Clinton Must Tell the Truth About Benghazi, and Bring Down Obama Before He Unleashes the Guns of August,

**Det britiske Imperium
smuldrer; Banen er klar for
en Ny global Æra**

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 27. juli, 2015 – Det britiske Imperiums kollaps fortsætter under vægten af implosionen af dets finanssystem. Tiden er nu inde til at skabe et nyt system, der er fri for deduktiv matematik!

Vi har levet i en verden af tåbelighed, af tro på dollaren, på monetære værdier, i stedet for de skabende, produktive værdier, sagde Lyndon LaRouche til en forsamling på **Manhattan i søndags**.

Se video her:

LaRouche sagde til deltagerne, at menneskehedens fremtid er afhængig af, at man afviser disse matematiske tilgange og kommer tilbage til nogle standarder, baseret på principper, som er menneskelige, fysiske standarder. Ikke matematiske standarder, men menneskelige standarder. Forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, som den repræsenteres af anvendelsen af fysiske udviklingsprincipper, der kan anvendes i menneskers praktiske adfærd.

For at gøre dette må Det britiske Monarki og dets håndlanger Obama fejres bort, og et nyt præsidentskab må virkeliggøres[1], som vil samarbejde med Rusland, Kina og resten af BRIKS-nationerne. Denne proces fortsætter. Endnu mens Imperiet er i færd med at kollapse, distancerer flere lande og institutioner sig fra det kollapsende system.

Typisk herfor er udtalelsen fra lederen af den polske centralbank, Marek Belka, hvor han siger, at **Polen ikke vil tilslutte sig euroen**, som rapporteres af *London Daily Telegraph*. Belka sagde,

»Man skal ikke fare ind, når der stadig kommer røg fra et hus, der var i brand. Det er simpelt hen ikke sikkert at gøre det. Så længe, Eurozonen har problemer med nogle af sine medlemmer, skal man ikke forvente, at vi er entusiastiske mht. at tilslutte os.«

Belka sagde også, at verden var ved at løbe tør for ammunition til at bekæmpe den næste finanskrisen. Under en diskussion i går sagde LaRouche, at den polske holdning er en faktor af stor betydning. Den almindelige polak ønsker ikke at være

deltager i en krig mellem Tyskland og Rusland. De ville foretrække at være en bro, ikke en slagmark.

Nærmere hjemme er Det forenede Kongerige (UK) ved at falde fra hinanden. I sidste uge så man de store, britiske aviser afsløre hjemmevideoen, hvor Dronning Elizabeth som barn lærer den nazistiske Heil Hitler-hilsen, og Dronningens angrebspuddel, Tony Blair, slide i det, da der udbrød en revolte i Labourpartiet imod Dronningens nazistiske nedskæringspolitik. Det rapporteredes i går, at Skotlands tidligere førsteminister, Alex Salmond, siger, at endnu en **folkeafstemning om skotsk uafhængighed** er uundgåelig.

Tidligere på ugen kaldte Blair det Skotske Nationalparti for en flok hulemænd, fordi de erklærede sig for at være den førende opposition mod regeringens nedskæringer i velfærden.

Og i USA vokser momentet for Glass-Steagall, der nu optager en central plads i præsidentvalgkampagnen. I søndags var den amerikanske presse fyldt med kommentarer om Hillary Clintons kollapsende kampagne pga. tillidsfaktoren, og nogle peger endda på Obamas Hvide Hus som værende ophavsmændene til, at historien om den potentielle undersøgelse af Hillarys e-mails blev lækket. Men LaRouche understregede, at **Glass-Steagall er SPØRGSMÅLET**, og alt, hvad der ikke fokuserer på dette, kan man ikke forlade sig på.

De politiske midler til at feje alt dette til side og bringe et nyt system på plads, der er baseret på menneskehedens fælles interesser, er for hånden. Det kan kun gøres på globalt plan, og det er, hvad LaRouche er i færd med at bringe til virkeliggørelse gennem sit Manhattan-projekt. Glem alt om at forsøge at forandre verden fra et lokalt Pladderballe Overdrev-perspektiv. Det vil ikke virke. Kun gennem at løfte menneskehedens moralske egenskaber gennem videnskab og kunst, som under sessionerne med LaRouche og tilknyttede kororganisation, kan man opnå midlerne til rent faktisk at besejre Det britiske Imperium.

[1] Se: »Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall; Fremtiden hedder Alexander Hamilton«,

LaRouche advarer om atomare 'August-kanoner', med mindre Obama smides ud

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 28. juli 2015 – I går advarede Lyndon LaRouche offentligt om, at, med mindre præsident Obama enten fjernes fra embedet, eller fratages enhver politisk selvstændighed, så vil han bruge Kongressens ferie i august måned som et belejligt øjeblik til at fremprovokere en konfrontation med Rusland, der kunne føre til generel krig, inklusive en atomar udslettelseskrig.

»Vi nærmer os et tidspunkt«, med Kongressens tilbagetrækning i august måned, advarede LaRouche,

»hvor Obama vil have frie hænder til at lancere en krig, uden nogen som helst opposition. Og det er ekstremt farligt ... Denne krig ville sandsynligvis betyde en atomkrig; Rusland vil ikke lancere krigen, men Rusland vil være klar til at reagere på lanceringen af denne krig, omgående. Det er situationen. Og det kan betyde udslettelsen af en masse mennesker på kloden.«

Den eneste mulighed for at undgå krig på dette fremskredne tidspunkt, fortsatte LaRouche, er at fjerne Obama fra embedet, eller forkrøble ham så meget med afsløringer af hans forbrydelser, at han er lammet i at handle.

LaRouche understregede:

»Vi må altså forstå, at, for det første, vi må forhindre Obama i at have kontrollen til at lancere en krig, når Kongressen forlader Washington i august ... Det er farligt. Der er flere andre overvejelser, der ligeledes er farlige; at den forkerte part kommer ind i krigen, for eksempel, og denne komplikation. Alle disse ting ligger i det.«

LaRouche pegede specifikt på Tyrkiets eskalerende involvering i den løbende konflikt i Syrien som et fremstående eksempel på den form for provokationer, som aktiveringen af Sektor Højre i Ukraine, der kan tjene som påskud for, at Obama lancerer et angreb på Rusland.

»Og det vil fra vores (LaRouche-bevægelsens) side, tror jeg, kræve mere stress end vi nogensinde før har oplevet, for at imødegå alle de krav, der repræsenterer en rimelig sikkerhed for, at vi kan undgå en atomkrig. Og der står vi.«

Blandt mulighederne for at fjerne Obamas planer om krig, som LaRouche nævner i sin **ugentlige live-dialog med den Politiske Komite**, er udsigten til, at Hillary Clinton toner rent flag mht., hvad hun ved om præsident Obamas overlagte løgn om terrorangrebet i Benghazi den 11. september, 2012, der resulterede i mordene på den amerikanske ambassadør Chris Stevens og tre andre, amerikanske embedsmænd.

»Der er sagen om Hillary. Sagen om Hillary er ekstremt betydningsfuld, for spørgsmålet er, om hun løj i spørgsmålet om Obamas rolle [i Benghazi-affæren]? Og derfor kan Obama stoppes, hvis Hillary er ærlig. Hvis hun ikke er ærlig, så har vi et problem. Og vi har for nylig set, at, i disse spørgsmål, er hun ikke ærlig. I spørgsmålet om Glass-Steagall, for eksempel, er hun ikke ærlig.«

LaRouche understregede, at den udfordring, der ligger på bordet lige nu, er at tage de nødvendige skridt til at forhindre en krig, en potentiel udslettelseskrig, i at blive

udløst af præsident Obama.

Han konkluderede:

»Det er, hvad der bekymrer mig: Hvordan kan vi undgå, at denne ting indtræffer? Ikke, om krigen vil indtræffe, men hvordan kan vi handle for at sikre, at den ikke indtræffer?

Og derfor, hvis vi ikke får noget lederskab fra USA's regering, og hvis vi ikke får jobbet udført, før Kongressen går fra til sommerpause, så vil vi have nået den maksimale fare, med mindre Obama er blevet fjernet før da. Og der står vi.«

Kun Glass-Steagall kan redde Europa fra fascisme og krig

Leder fra LaRouche-bevægelsen 16. juli 2015 – IMF's rapport, der den 14. juli blev lækket til offentligheden, og som indrømmer, at den såkaldte aftale, der blev indgået med Grækenland i weekenden, ikke kan fungere, og at Grækenland vil have behov for massiv gældsafskrivning eller sanering, har endnu engang demonstreret, at der er kredse i Europa, som både Det britiske Monarki og den tyske finansminister Schäuble er typiske eksempler på, der har til hensigt at begå folkemord i Nazi-stil. IMF-dokumentet foreslog, at der skulle være et 30-årigt moratorium på Grækenlands afbetalinger på gælden – både hovedstol og renter – for at afbøde den græske nations totale

kollaps.

I skarp kontrast hertil kræver Schäuble fuld betaling, kombineret med en dybtgående nedskæringspolitik, som den logiske begrundelse for den græske udelukkelse af Den europæiske, monetære Union (EMU'en). City of London kræver, på vegne af den britiske krone, udplyndringen af græske bankindeståender i en bail-in, der er mere vidtgående og kriminel end den cypriotiske bail-in. Højtplacerede amerikanske efterretningskilder advarer om et overhængende militærkup i Grækenland som en del af et overordnet tiltag hen imod direkte fascisme i hele Europa. Da Ukraine, under Janukovitj, afviste den morderiske svindel med EU's Partnerskab mod Øst, udvirkede (den amerikanske viceudenrigsminister Victoria) Nuland og kompagni et statskup med anvendelse af deciderede neonazistiske Bandera-mordere til at udføre jobbet. Nu tænker man sig den samme skæbne for Grækenland, et fuldgældigt medlem af EU og EMU'en.

Under disse omstændigheder gentog Lyndon LaRouche onsdag, at den eneste løsning på den totale disintegration af hele det transatlantiske område er den omgående vedtagelse af Glass-Steagall i USA. Fremstødet for Glass-Steagall, der kommer fra det amerikanske Senat, drives frem af en, blandt en håndfuld senatorer, klar erkendelse af, at situationen i hele det transatlantiske område har nået et punkt, hvor der ingen vej tilbage er. Enten køres vedtagelsen af Glass-Steagall omgående igennem i USA, eller også er Europa dømt til undergang.

Der er en tydelig fornemmelse af, at London/Wall Street-systemet er på randen af total disintegration. Den amerikanske finansminister, Jack Lew, blev som hastesag udsendt til Berlin, Frankfurt, Paris og Bruxelles onsdag for at intervenere direkte. Lew har, ligesom Obama, ingen løsning, men er desperat, fordi hele Wall Street-systemet er på den yderste rand. En græsk betalingsstandsning vil udløse en massiv 'blowout' i derivater, der omgående vil ramme Wall Street, London, Frankfurt og Paris.

Et momentum for Glass-Steagall fortsætter med at vokse, ledsaget af et bagslag, der er ved at bygges op imod Hillary Clinton, fordi hun ikke har tilsluttet sig kampen for Glass-Steagall. Den tidligere arbejdsminister i Clintonregeringen, Robert Reich, skrev onsdag en bidende kritik af Hillary, der befandt sig på scenen som landets daværende førstedame, da Glass-Steagall blev ophævet – og for konsekvenserne af dette kup mod hendes mand. «Hun burde vide bedre», konkluderede Reich.

Det er ingen hemmelighed, at Lyndon LaRouche besluttede, hvad der skulle gøres i hele denne sammenbrudskrise, længe før krakket i 2007-08; han fastlagde også det eneste tilgængelige bodsmiddel, der begynder med den omgående vedtagelse af Glass-Steagall, som loven oprindeligt blev promoveret af FDR. Wall Street er håbløst bankerot, den britiske krone forfølger en politik med massefolkemord, der nu udspilles i hjertet af Kontinental-Europa, og LaRouche-løsningen er den eneste fornuftige mulighed.

Denne kendsgerning er umulig at undgå på dette tidspunkt. En Glass-Steagall-sejr er inden for rækkevidde, og det forandrer alt.

Læs også: **Supplerende materiale:**

»IMF Leak Spurs Firestorm over Debt Deal«

»Varoufakis Details EU-ECB Plot to 'Humiliate' Greece«

»Hillary, of All People, Should Remember«

Den britiske Dronning gav ordre til Schäuble om at slå ned på Grækenland; Her er hendes næste ordrer til Obama

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 16. juli 2015 – Det var Dronning Elizabeth personligt, der gav den tyske finansminister Schäuble ordre til det bogstavelige mord på den græske nation i Eurozonens topmødeforhandlinger om gæld den 12.-13. juli.

Forhandlinger om den græske gæld havde fundet sted i juni. Tysklands krav mod Grækenland var langt mere moderate på det tidspunkt, iflg. et AP-telegram i dag, udgivet i New York Times. Men så blev disse forhandlinger sat i bero den 26. juni, mens man afventede resultatet af den græske folkeafstemning, der afholdtes 5. juli. (I denne folkeafstemning stemte grækerne med overvældende flertal nej til nedskæringskravene fra Tyskland og Eurozone-landene.)

Netop i den periode, hvor forhandlingerne blev afbrudt, foretog Dronning Elizabeth et sjældent besøg til Tyskland 23.-24. juni, og der mødtes hun med kansler Angela Merkel, blandt andre. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, om hun også mødtes med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble. Men den 25. juni, på Dronningens sidste besøgsdag, klagede kansler Merkel over, at de græske forhandlinger var »kommet bagud«, og Schäuble advarede om, at de to sider fjernede sig fra hinanden.

Så, sidste lørdag den 11. juli, aftenen før genoptagelsen af de afbrudte forhandlinger, dukkede Schäuble og den tyske

delegation op med nye krav, de »hårdeste nogensinde«, som selv deres allierede sagde »kom ud af den blå luft«, rapporterer AP. En topmødedeltager

»sagde, at de yderligere krav omgående blev opfattet som provokerende«.

Schäuble havde modtaget og udført Dronningens ordre. Han krævede endda, at Grækenland blev smidt ud af eurozonen. Selv om Grækenland ikke blev smidt ud på det tidspunkt, så var krænkelserne af suveræniteten og de folkemorderiske betingelser så brutale, at de kunne sidestilles med mordet på Grækenland.

»Dette gør det meget klart«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Schäuble gør for Dronningen.«

Og alligevel insisterede Schäuble fortsat på en græsk exit af euroen i dag, selv efter Grækenland havde underskrevet hans diktat. »Og han får den exit, han vil have«, sagde LaRouche.

»Det er indlysende, at han får en exit. Og så er det, at Grækenland går til Rusland. Og når de først går til Rusland, så er det, der på det tidspunkt vil ske, at det europæiske kontinentalområde vil styrte ud i en nedadgående spiral. Og dette vil dernæst forme alting.

Det er her, briterne regner med Obama, mht. at fremsætte en casus belli, der rent faktisk vil være en britisk casus belli. At redde situationen vil blive påskuddet for krigen. Rusland vil få et ultimatum: enten underkaster I jer os, eller også går vi i krig med jer. Briterne vil skabe en konfrontation mellem Rusland og det amerikanske præsidentskab, og Obama, USA's præsident vil gå i krig med Rusland.

Det er scenariet. Og spillet mod Kina er en del af samme mønster. Sagen er klar: Spørgsmålet er: hvem har modet til at se kendsgerningerne i øjnene? Og der er meget få

mennesker, der har modet til at se kendsgerningerne i øjnene. For det, der vil ske, er, at institutionerne under den amerikanske regering dernæst vil lancere en krig.

Det, Schäuble har gjort under Dronningens ordre, vil være en del af påskuddet. Det britiske Imperiums politik vil dernæst være at få USA til at lancere krig mod Rusland. Som Rusland vil være forberedt til. Det betyder udslettelsen af en stor del af menneskeslægten, men Det britiske Imperium ønsker jo netop at reducere en stor del af den menneskelige befolkning.

Men det er kendsgerningerne. Lad os så se, hvor meget hjerne og mod folk måtte have. For andet kan vi efter dette ikke gøre. Vi må skabe denne udfordring»,

konkluderede LaRouche.

Læs også: [British Monarchy Imposes Policy of Genocide Against Greece](#)

Supplerende materiale:

Undertvingelsen af Grækenland går hastigt fremad,

for at »redde Eurozonen«

I kølvandet på det græske parlaments ja til at vedtage EU's drakoniske bailout-aftaler, tages der afsindige skridt til at redde Eurozonen. Dagen i går begyndte med en erklæring af Klaus Regling, chef for den Europæiske Stabilitetsmekanisme

(ESM), dvs. fonden til bailout ('bankredning'), at, hvis en bailout ikke udarbejdes, kunne det græske banksystem kollapse med alvorlige konsekvenser for hele Eurozonen.

Den europæiske Centralbank (ECB) skabte i realiteten den græske bankkrise, da den afskar Grækenland fra normale likviditetsoperationer med det samme, den nye regering kom til magten sidste januar. Den forværrede dernæst krisen ved kun at udstede nødlikviditet under det niveau, som banker behøvede for at fungere; og sluttelig afskar den bankerne totalt, da regeringen udskrev folkeafstemningen den 5. juli. I en erklæring til den tyske ARD-kanal advarede Regling om, at ikke alene kunne de græske banker kollapse uden en tredje bailout, men at

»de fire største, systemisk relevante banker i et land ikke længere fungerer, dette har alvorlige konsekvenser for ikke alene Grækenland ... men også for hele Eurozonen«.

Kort tid efter udstedte Eurogruppen er erklæring, der hilste det græske parlaments vedtagelse af låneaftalen velkommen. De påpegede, at endnu en afstemning må finde sted den 22. juli for at vedtage endnu en række aftaler.

Eurogruppen godkendte et »bro-lån« på 7 mia. euro, som ESM skulle uddele i portioner. Det lån over 3 måneder, som Grækenland kun vil kunne tilbagebetale med flere bailout-lån, vil blive brugt til tilbagebetalingerne den 20. juli og igen i august på græske obligationer, som indehaves af ECB. Det vil også gå til at betale IMF.

Ligeledes i går annoncerede præsident Mario Draghi, at nødlikviditet til de græske banker vil begynde igen med ynkkelige 900 mio. euro, næsten det laveste beløb i seks måneder. Draghi var så fræk at hævde, at ECB havde været ovenud generøs over for Grækenland. Mht. gældssanering sagde han, »det er ukontroversielt, at gældsafskrivning er nødvendig.« Han bekræftede også, at banken ville modtage de

4,2 mia. euro den 20. juli, og at IMF også ville få sin betaling.

Ikke desto mindre fortsatte han med at kritisere Athen og sagde, at der fortsat herskede tvivl vedr. den græske regerings villighed og evne til at gennemføre de økonomiske reformer, som kreditorerne krævede. Draghis erklæring kom efter det græske parlaments afstemning tidligere i går. Med en slet skjult trussel sagde han,

»Uanset hvem man taler med, er der spørgsmål mht. viljen og evnen til at implementere det«,

og tilføjede, at det var op til Athen at berolige disse tvivl.

Mordet på Grækenland

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. juli 2015 – Efter at have reflekteret over de nye og brutale grusomheder, som netop er blevet påtvunget den græske nation og det græske folk af europæiske »ledere«, erklærede Lyndon LaRouche i går aftes,

»Dette er et folkemord, der styres fra Storbritannien, og det er dødsstødet for Den europæiske Union.

EU vil disintegrere, det er Det britiske Imperium, der har gjort dette. De opererede gennem den tyske finansminister, Schäuble, der repræsenterer den ekstreme højrefløjsindflydelse på den tyske kansler Merkel. Men Tyskland kan ikke klare dette. Det vil derfor nu også gå ind i en krise.

Og hvad mere er, så repræsenterer denne sammenbrudskrise af

Den europæiske Union, der køres af briterne, også en alvorlig og umiddelbar fare for krig med Rusland, og en fare for fascisme.«

I dag så vi også, at Hillary Clinton blev afsløret som totalt diskvalificeret til at være præsidentkandidat gennem et enkelt spørgsmål på fem ord, stillet til hende af repræsentant for LaRouchePAC, Daniel Burke, under hendes tale i New York: »Vil du genindføre Glass-Steagall?« Hendes manglende respons, og dernæst hendes rådgivers erklæring til pressen om, at hun vil modsætte sig Glass-Steagall, blev til en stadig voksende nyhed over hele USA og i den britiske presse.

LaRouche sagde:

»Hillarys politiske karriere var en fejltagelse. Hun er en advokat, ikke en videnskabskvinde. Hun blev stillet et spørgsmål, og hun nægtede at sige sandheden om det offentligt. Det bliver hendes død.

Hendes karriere er nu baseret på at støtte Obama – både gennem hendes afvisning af at kommentere, og dernæst gennem hendes rådgiver, der afviste det. Begge dele reflekterer den kendsgerning, at hun stadig er for Obama.

Dette betyder, at hun er blevet afsløret som et falsum. Hun har ingen Glass-Steagall-politik, mens medlemmer af Senatet har. Hun er implicit færdig i politik, og det igennem sin egen fejl. Hun ødelagde sin karriere ved at opføre sig som en dum opportunist.«

De to spørgsmål er direkte forbundet med hinanden, som LaRouchePAC's Burke gjorde det klart i sit interview med pressen: Sammenbruddet i eurogælden kan udløse en transatlantisk bankkrise, hvornår det skal være, og den eneste sikre handling imod dette er at genindføre Glass-Steagall til ikrafttræden, hurtigt, i USA, for at få det gennemført i Europa. Det er grunden til, at senatorer fremstillede et Glass-Steagall-forslag i denne uge, idet de kendte den hastigt

voksende fare for et nyt og større finanskrak.

Supplerende materiale:

'Senator Clinton, vil du genindføre den ...?'

Det var kun fem ord, næsten uhørlige, selv på videoen, og som dernæst druknede i overlagte klapsalver fra forsamlingen, og dog er historien forandret som resultat.

»Senator Clinton, vil du genindføre Glass-Steagall?«

Lød kravet fra LaRouchePAC-aktivist Daniel Burke, som blev gentaget flere gange fra bagest i lokalet, idet Clinton var ved at afslutte sin tale om »økonomisk politik« – en tale helt uden noget indhold – på New School i New York City i går morges. Mens Burke hurtigt blev eskorteret ud, og Clinton således blev reddet af den orkestrerede støj fra den forsamlede flok, var nyheden allerede begyndt at cirkulere over hele planeten.

Den første dækning dukkede op inden for få minutter på websiden *Business Insider*, der interviewede Burke umiddelbart efter han blev smidt ud af salen. Interviewet rapporterede om Burkes tilknytning til LaRouchePAC og Lyndon LaRouche, hvad Glass/Steagall-loven er, og at Burke selv støttede handlingen »fra en upartisk gruppe af senatorer, inklusive senator Elizabeth Warren (D-MA) for at genindføre Glass-Steagall«. »Loven bør vedtages omgående, og helst inden for de næste to uger«, citerede *Business Insider* Burke.

»Vi ved faktisk ikke hvad potentialet for et umiddelbart finanskrak på baggrund af den græske udløsermekanisme er.«

I sin dækning bemærkede *American Banker* kortfattet,

»Alle demokraters standpunkt i 'for store til at lade gå ned-banker' og andre spørgsmål, der hidrører fra krisen, vil måske blive bedømt ud fra, hvor tæt dette standpunkt ligger på senator Elizabeth Warrens, der for kort tid siden, sammen med senator John McCain, genintroducerede et lovforslag om at genoplive elementer af Glass/Steagall-loven. Hendes lovforslag ville kræve, at bankerne adskilte deres banker for almindelige indsættelsesforretninger fra højrisikoforetagender.«

Ifølge Burke selv var han blevet interviewet af mindst ni nyhedsmedier som resultat af sin intervention, i løbet af få minutter efter, at han blev smidt ud af begivenheden, inklusive *Wall Street Journal*, fransk fjernsyn, *Politico*, *Newsday*, den britiske Londonavis *Independant*, og med yderligere medier, der tog fotos eller trykt materiale for yderligere henvisninger.

Da hun således blev tvunget til at svare, udstedte Clinton en af de få erklæringer om politik i sin kampagne hidtil. »Man vil ikke få Glass-Steagall at se« fra Hillary, lød den studse erklæring til Reuters fra Alan Blinder, en af en stab på ti »økonomiske rådgivere«, der for nylig er blevet hyret til hendes kampagne. *The Hill* førte an i den amerikanske dækning af dette »nej« fra Clinton, og hvor pressen i New York City og Los Angeles, blandt andre, rapporterede, at Hillary var isoleret blandt andre kandidater, der støtter Glass-Steagall. På Facebook og Twitter galvaniserede dette støtter til de andre kandidater og ubeslutsomme demokrater; en læreraktivist fra New York skældte f.eks. ud på sin fagforeningsledelse for at have støttet Hillary for tidligt, mens de offentligt støttede senator Warrens Glass-Steagall-forslag S 1709!

I sin første reaktion på begivenheden erklærede Lyndon LaRouche,

»Hvis hun ikke er villig til at forsvare Glass-Steagall, så er hun ikke kvalificeret til at være kandidat.«

Hr. LaRouche forklarede yderligere sit syn på spørgsmålet i gårsdagens LaRouchePAC Policy Committee.

EU ødelægger sig selv med vanvittig, bogstavelig talt nazistisk plan for Grækenland

I går var en skammens dag for Europa, sagde Helga Zepp-LaRouche, der, som stifter af Schiller Instituttet, har ledet kampagnen for at bringe Europa ind i de BRIKS-allierede nationer. EU eksisterer nu blot som en monstrøs konstruktion, sagde Zepp-LaRouche under en telefonkonference i går; hun citerede *Financial Times'* højtplacerede kolumneskriver Wolfgang Münchau, der mandag morgen skrev, »Grækenlands kreditorer har ødelagt Eurozonen«.

Den Europæiske Unions »plan« for Grækenland er endnu en kriminel, ondsindet og groft inkompetent handling fra det, der går for at være Europas ledere. Efter at have afskåret al likviditet til det græske banksystem gennem Den Europæiske Centralbanks handling, der således i realiteten kollapsede Grækenlands betalingssystem, påtvang den Grækenland en udplyndringsaftale, der direkte vil erobre landets infrastruktur og banker, gennemtvinge en mere intens nedskæringspolitik, der på dramatisk vis vil forværre depressionen, der allerede dræber og gør et stort antal mennesker syge, og fremtvinge et regimeskift. Økonomien er allerede kollapsede med 25 %, arbejdsløsheden ligger på 27 %, ungdomsarbejdsløsheden er på 65 %, osv.

Den vanvittige og bogstavelig talt nazistiske »løsning« for Grækenland demonstreres mest dramatisk gennem dens plan om at øge Grækenlands absolut ubetalelige gældsburde – der allerede er på 350 milliarder euro og udgør 180 % af landets BNP – med yderligere 86 milliarder euro, til 225 % af BNP! Desuden vil

planen, iflg. Jeroen Dijsselbloem, tage »fly, lufthavne, infrastruktur og helt bestemt banker« og anbringe dem i en »fond«, hvor de skal sælges under EU-kommissionens kontrol, for Grækenlands kreditorer, fra Tyskland til gribbefondene.

Under nazisternes besættelse af Grækenland under Anden Verdenskrig, påtvang Hitler Grækenland et »tvunget lån« fra Grækenland til Nazityskland – der stadig ikke er betalt tilbage. Nu påtvinger kansler Merkel »tvungne betalinger« af ubetalelig gæld, der stammer fra en massiv bailout – 'bankredningspakke' – af bankerne i London og Europa i 2010-12.

Morgenens »plan« er baseret på en enorm, offentlig løgn, der forsøger at hævde, at bare fordi gælden er ubetalelig, betyder det ikke, at noget af gælden skal afskrives.

Dokumentet lyder:

»Der er alvorlige bekymringer med hensyn til den græske gæld erholdelighed, dette skyldes en lempelse i politikken under de seneste tolv måneder, der har resulteret i den nylige forværring af den nationale makroøkonomi og finansområdet.«

Sandheden er, at de London-centrerede storbanker er bankerot, på trods af de massive bailouts, de er dybt begravede i billioner af euro i derivat-væddemål over gælden i Europas superforgældede lande, og derfor ikke vil tillade nogen afskrivning af gæld. Det er derfor, denne gæld er ubetalelig; den eneste løsning hedder en Glass/Steagall-reorganisering af disse banker for at tillade de spekulative enheder gå fallit. En gældsafskrivning kan finde sted, som det skete for Tyskland i 1953, hvilket lancerede dette lands »Wirtschaftswunder« (økonomiske mirakel).

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche sagde igen i dag:

»Kravene mod Grækenland er falske, Det britiske Imperiums institutioner udstedte svindelgæld for at redde bankerne, og

sagde så, at Grækenland skyldte den! Disse fyre er virkelig nazister.«

Den nye »plan« kræver en række skattestigninger, inklusive en momsstigning, en reform af pensionerne og fjernelsen af tillæg til de fattigste pensionister, samt arbejdsmarkedsreformer. Den kræver en etablering af en fond på 50 milliard euro, bestående af statslige aktiver, der skal privatiseres. Dette på trods af, at IMF i sin seneste rapport om gældens erholdelighed konstaterer, at et sådant tal er ren fantasi.

Disse tiltag skal alle sammen vedtages som love – love, der på forhånd er gennemset af »europæiske institutioner« – af det græske parlament senest onsdag, den 15. juli. Indtil da vil den Europæiske Centralbank ikke engang genstarte nødlidviditetsoperationer til de græske banker, der fortsat er lukkede.

I en erklæring, som blev udgivet efter afslutningen af forhandlingerne, sagde den græske premierminister Alexis Tsipras, at aftalen var ekstremt hård, men at den blev indgået for at forhindre

»finansiel kvælning og kollaps af finanssystemet – dette er blevet planlagt ned til mindste detalje – idet den fornylig er blevet udtænkt til perfektion, og nu er i færd med at blive implementeret«.

Men som det er bemærket, så vil denne kvælning fortsætte som afpresning, i det mindste indtil efter, at parlamentet vedtager »planen«.

Brandstorm i Grækenland imod den 'Nye Versaillestraktat'

Den plan, som den græske premierminister Alexis Tsipras blev brutaliseret til at acceptere fra landets kreditorer, har

skabt et enormt, folkeligt bagslag, der sår tvivl, om politikken kan gennemføres. Følelsen af vrede i den græske befolkning er tydelig. Tidligere diplomat og medlem af EPAM Folkets Forenede Front, Leonidas Chrysanthopoulos, sagde til den russiske Tv-kanal RT, at aftalen var uacceptabel og ikke kunne gennemføres. Han sagde, at han frygtede, situationen kunne blive voldelig.

Forsvarsministeren og lederen af Tsipras' koalitionspartner Uafhængige Grækere, Panos Kammenos, talte med Reuters efter et møde med premierminister Alexis Tsipras:

»Premierministeren af dette land blev konfronteret med et kup, der blev iværksat af Tyskland og andre lande, denne aftale introducerede mange nye spørgsmål ... vi kan ikke være enige i den.«

Den tidligere finansminister Yanis Varoufakis fordømte aftalen i utvetydige vendinger. Han sagde til Australisk Radio:

»Dette er ydmygelsens politik. Trojkaen har sørget for, at de vil få ham til at æde hvert eneste ord, han har ytret i kritik af Trojkaen i løbet af de seneste fem år. Ikke bare i løbet af de seks måneder, hvor vi har været i regering, men i de forudgående år.«

»Dette har intet med økonomi at gøre. Det har intet at gøre med at sætte Grækenland på en kurs for økonomisk genrejsning. Dette er en ny Versaillesstraktat, der atter spøger i Europa, og premierministeren ved det. Han ved, at han er fortabt, hvis han gør det, og fortabt, hvis han ikke gør det.«

I en sammenligning af aftalen med militærets statskup i 1967 sagde han,

»I statskuppet var valget af våben for at knække demokratiet dengang tanks. Men denne gang var valget banker. Bankerne blev af fremmede magter brugt til at overtage regeringen.«

Forskellen er, at de denne gang overtager al offentlig ejendom ... Projektet med et europæisk demokrati, med en forenet, europæisk, demokratisk union, har netop lidt en svidende katastrofe.»

Varoufakis afslørede, at han havde lavet udkast til meget foreløbige planer i tilfælde af en tvungen Græxit, men man frygtede, at hvis det blev kendt, ville planerne blive en selvopfyldende profeti, der var til fordel for dem, der ønsker Grækenland ud.

I hele Tsipras' parti Syriza giver man udtryk for modstand; det rapporteres, at 32 Syriza-parlamentsmedlemmer, inklusive fire ministre, har taget afstand til aftalen.

Arbejdsminister Panos Skourletis, en tidligere talsmand for Syriza, sagde til nationalt fjernsyn, at regeringen vil få brug for »lånte stemmer fra oppositionen« for at vedtage de nye nedskæringstiltag, som kreditorerne har krævet. *Kathimerini* citerer ham for at sige,

»Jeg kan ikke se, hvordan vi kan undgå valg i 2015 ... Det er unaturligt: Vi tror på noget andet end det, vi er blevet tvunget til at underskrive med en pistol for panden.»

Iskra-websiden, der taler for Syrizas Venstrefløjsplatform anført af energiminister Panagiotis Lafazanis, kom med hårde angreb, hvor han sagde, at »efter 17 timers 'forhandlinger' nåede lederne af Eurozone-landene frem til en ydmygende aftale for Grækenland og det græske folk«, som en »gældskoloni« i et »tyskovervåget EU«.

Syrizas parlamentsgruppe skal holde møde i dag.

Glass/Steagall indvarsler en ny æra for menneskeheden: Wall Streets død er anledning til fest!

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juli 2015 – Følgende er en parafrase af Lyndon LaRouches bemærkninger under en diskussion som forberedelse til aftenens live webcast på LaRouchePAC.com.

Vi befinder os nu på randen af en ny æra for menneskeheden. De medlemmer af Senatet, der har taget initiativ til at introducere en lovgivning for genindførelse af Glass/Steagall, bør legitimt anerkendes og lykønskes som helte. Æres den, der æres bør. Jeg er glædeligt overrasket over, at nogle ledende personer i Kongressen endelig er begyndt at se virkeligheden, som jeg ser den, og er begyndt at respondere. Hvorfor handlede de således? Fordi disse medlemmer af Senatet er helt klar over, at vi står foran et kollaps af hele den amerikanske økonomi, hvis man ikke tager disse Glass/Steagall-forholdsregler.

Konsekvenserne af ikke at vedtage Glass/Steagall nu ville være fatal for USA og verden. Hvad fik disse senatorer til at handle nu? Det skyldes, at de ved, at hele Wall Street-systemet er i færd med at kollapse totalt – og ligeledes det europæiske system. Vi bør derfor lykønske disse ledere i det amerikanske Senat for at gribe til denne umiddelbare handling, for hvis Wall Street går bankerot, ville det give stødet til en panik i hele det transatlantiske område, et totalt kollaps i hele det transatlantiske system. Wall Street er ikke levedygtigt; det er dødt, og fortjener ingen begravelse. Vi burde i stedet afholde en traditionel, irsk vågefest, for dette er anledning til at holde fest! Med den handling, som Senatet har taget initiativ til, kan vi gøre præcis, hvad

Franklin Roosevelt gjorde i begyndelsen af sit præsidentskab og befri os selv fra disse parasitter.

Dette bliver den største handling på vejen til genrejsning i USA's nyere historie. Kongressen må bruge sin autoritet til at foretage et nødindgreb nu – ikke engang i fremtiden, men nu – for at redde USA fra at blive suget ind i et totalt kollaps af det internationale Wall Street-system, der ville blive verdenshistoriens største kollaps. Vi er vidne til en terminal bankerot, ligesom det, der sker med et bankerot selskab, men denne gang er det en hel nation og et helt område af verden, det samlede, nord-transatlantiske system.

Der er derfor intet, der har større prioritet end hastesagen med denne lov. Hele det transatlantiske system er i færd med at kollapse endnu nu, mens vi taler, en kendsgerning, som medlemmer af Senatet nu har indset. De siger det muligvis ikke offentligt af frygt for at sætte en panik i gang, men deres handlinger taler tilstrækkeligt højt. Lad være med at tænke deduktivt, i forhold til at forsøge at lægge begivenheder og øjeblikkets oplevelser sammen. Dette er fremtiden, der taler, og fremtiden erkendes nu af en betydningsfuld gruppe i Senatet. Deres beslutning om nu at gå ind for Glass/Steagall på denne måde er et produkt af deres erkendelse af, at hele svindelen nu står for fald. Wall Streets autoritet er blevet fjernet. Og den eneste måde at redde den amerikanske økonomi på er ved omgående at genindføre Glass/Steagall. Af denne grund fortjener de fuld kredit for deres handlingers seriøsitet, og dette må anerkendes som en vidunderlig begivenhed, der omformer hele historien.

Med Glass/Steagall kan vi ændre hele ordenen af relative værdier i hele det transatlantiske område. Bekymr jer ikke om aktieværdier. Bekymr jer ikke om Wall Streets interesser. Hele Wall Street-systemet er en fatal belastning inden for det amerikanske, økonomiske system som helhed og må ganske enkelt annulleres. Vi kan ikke have en institution, der er så bankerot, som Wall Street er nu, til at forgifte vores system

indefra. Det hele er ved at ramle! Disse bankerotte værdier må annulleres. Når det sker, vil USA være befriet. Alle de fiktive værdier vil være fjernet, og vi vil pludselig få et frisk syn på virkeligheden. De aktiviteter, der er virkelige og produktive, vil pludselig stige i deres relative værdi, i modsætning til de parasitter, der trak os ned. USA's befolkning, der har lidt under dette svindelagtige system, vil blive befriet og få fornemmelsen af muligheden for atter at være produktive, for at skabe fremtiden. Vi vil redde USA ved at udslette denne falske værdi og genetablere virkelig, økonomisk værdi ved at udrense skidtet fra vores system og skylle det ud, hvor det hører hjemme. Det, vi i øjeblikket bliver vidne til, er Wall Streets død, og det er en anledning til at holde fast! Og vi bør fejre dette initiativ, som medlemmer af det amerikanske Senat har taget og overrække dem vores lykønskninger, eftersom vi har en unik autoritet i denne sag. Vi har krævet en sådan handling i temmelig lang tid.

Tænk på fremtiden! Hvad indvarsler genindførelsen af Glass/Steagall? En ny æra for menneskeheden! Sådan kan det beskrives! Den største, økonomiske genrejsning i nyere historisk tid. En total reorganisering af værdier, ikke alene her i USA, men også i Europa og verden. Se på Kinas og Ruslands rolle. Disse nationer lancerer nu produktive kræfter, der ikke har noget fortilfælde i form af deres rækkevidde! De er af afgørende betydning og har magt til at indlede en videnskabsdrevet æra for planeten. Se på potentialet for en positiv relation mellem Tyskland og Rusland, hvis Merkel og Schäuble kan besejres. Dette kan reorganisere Europas økonomi som helhed. Se på de initiativer, som BRIKS-landene har taget under deres nylige topmøde i Rusland i denne uge. Dette indvarsler en stor fremtid for menneskeheden. Og Glass/Steagall her i USA har en afgørende rolle at spille. Hvad vil der så ske, som en direkte konsekvens af Glass/Steagall? Hvad er det næste, der sker? Fremtiden hedder Alexander Hamilton, helten fra New York. Gå simpelt hen tilbage til hans fire love, hans fire rapporter til

Kongressen. Det er jeres vejviser for USA's økonomiske genrejsning. Vi vil gøre præcist, hvad Franklin Roosevelt gjorde, og vi begynder med Glass/Steagall. Hvad var det, der fik disse Senatorer til at handle på dette netop nu, i det øjeblik, de gjorde? Det var, fordi de ved, at Wall Street er død. Vi skal ikke sørge. Wall Street er død! Gud være lovet!

Læs også: Sweep Aside the Madness of the Bankrupt System; Mobilize for Glass/Steagall!

LaRouche: Angreb på Grækenland for regimeskift vil give bagslag; Det er det transatlantiske system, der er klar til at eksplodere

Fra LaRouche-bevægelsen, 2. juli 2015 – Trojkaen og dens allierede, europæiske statsoverhoveder går alle på række og geled bag en selvmorderisk plan om at bruge søndagens folkeafstemning i Grækenland til at vælte Tsipras-regeringen. Dette er, hvad den blanke afvisning af at overveje den græske regerings brev til Trojkaen tirsdag aften med et forslag om at gennemføre en væsentlig nedskrivning af gælden, samt modificerede økonomiske reformer, baseret på weekendens

forslag fra EU, betyder. Schäuble, Merkel, Renzi og Hollande afviste alle det græske forslag på stedet, og efter en telekonference blandt EMU-finansministre blev det formelt meddelt, at der ikke ville blive nogen diskussioner med Grækenland forud for søndagens folkeafstemning. De finansielle medier, anført af *Financial Times*, offentliggjorde en hel stribe falske historier, der alle sigtede efter den græske premierminister Tsipras, inklusive vilde påstande om, at de græske vælgere vendte sig mod regeringen. Den form for regimeskift, der senest har været anvendt i Ukraine, med sort propaganda i militærstil, er nu ved at blive udløst internt i EU imod Grækenland.

»De relevante parter sætter en fælde for sig selv ... Euroen var et bedrageri lige fra begyndelsen, og startede med Maastrichttraktaten. Det var en plan, udtænkt af Mitterand, Thatcher og George H.W. Bush, der var dømt til undergang fra starten, men som var rettet mod Tyskland og enhver udsigt til et tysk-russisk, økonomisk partnerskab i tiden umiddelbart efter den Kolde Krig.«

LaRouche gentog, at hele den græske, såkaldte Trojka-gæld er et bedrageri. Grækenland blev voldtaget og bliver nu afpresset for at betale voldtægtsmændene. Dette kan ikke tolereres, erklærede LaRouche.

I stedet for at bringe Tsipras-regeringen til fald vil disse handlinger med større sandsynlighed udløse et kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, inklusive hele Wall Street-boblen, der nu officielt anslås at beløbe sig til 26,5 billion dollar, alene i bailout-forpligtelser.

Den eneste, virkelige løsning er, at der omgående afholdes en international konference med London Gældskonferencen i 1953 som model, for at fjerne den svindelagtige, græske gæld og hele den spillegæld, der er blevet opbygget i London/Wall Street-systemet. I USA betyder det den omgående genindførsel af Glass/Steagall præcis, som den oprindeligt blev vedtaget i

juni 1933. Glass/Steagall-modellen må omgående blive vedtaget i Europa, og globalt.

Den største fare, advarede LaRouche, er, at London/Wall Street-kræfterne, anført af det britiske monarki, vil reagere på bagslaget fra opgøret med Grækenland ved at satse på krig – imod Rusland, og måske imod Kina. Alle elementerne til netop en sådan krigsprovokation er på plads, med NATO-opstillinger helt op til den russiske grænse i de baltiske områder og på Balkan. Ruslands regeringsrepræsentant til NATO, Alexander Grushko, afleverede en skarp advarsel i en telekonference med journalister i Bruxelles onsdag, hvori han erklærede, at NATO havde lanceret en inddæmningskampagne imod Rusland forud for lanceringen af USA-NATO-operationen for regimeskift i Ukraine. Han nævnte planer om at etablere fremskudte NATO-poster i de tre, baltiske stater, Rumænien, Bulgarien og Polen og advarede om, at hvis NATO går frem med opstillinger af missilforsvar, i kølvandet på en P5+1-aftale med Iran, vil det være yderligere bevis på, at Rusland er det tilsigtede mål.

Kendsgerningen er, at hele det transatlantiske system måske ikke overlever ugen ud, som et resultat af de sindssyge og desperate handlinger, der lanceres mod Grækenland, og disses umiddelbare bagslag.

For supplerende materiale, se:

Tsipras: Referendum Not about if Greece Stays or Leaves Euro

Predator 'Institutions' Knew Their Offer to Greece Was Made to Fail

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finanssystem er bankerot, ikke Grækenland

Fra LaRouche-bevægelsen, 30. juni 2015 – Mens store dele af verden vakler ubeslutsomt på grund af situationen omkring Grækenland, der udvikler sig time for time, skar Lyndon LaRouche igennem til sagens kerne:

»Lad os være realistiske. Grækerne betaler aldrig deres illegitime gæld. De har ingen grund til at betale, og de har ikke råd til at betale. Og det er hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot, ikke Grækenland.«

LaRouche erklærede, at dette inkluderer USA, der er totalt bankerot. Wall Street er totalt bankerot; det repræsenterer ingen rigdom, det har ingen virkelige penge, og det fortjener nul støtte. Eurosystemets sammenbrud er i gang og har kædereaktionsvirkninger i hele det transatlantiske område – kun dele af Sydamerika kan måske klare sig igennem.

Den amerikanske dollar er nu i fare, advarede LaRouche. Vi må indse, at forøgelsen af værdiløse finansielle papirer, inklusive hele Wall Streets gæld, ikke kan dækkes. Hvis man forsøger at gøre dette, vil et kædereaktionskollaps være det sikre resultat. Argumentet går ud på, at der ikke er noget systemisk problem; at det hele drejer sig om, at Grækenland nægter at betale.

Spørgsmålet er, hvordan vi skal holde USA i live, med hele det transatlantiske system, der bryder sammen, *lige nu*? Det vil ganske bestemt ikke blive på basis af det Republikanske Parti, og den *de facto* republikanske præsident Barack Obama, der

omgående må fjernes fra embedet, hvis USA skal overleve finanskrakket, så vel som Det britiske Imperiums plan om at lancere atomkrig mod Rusland og Kina.

Vi har brug for en Glass/Steagall-aftale i USA med det samme, sagde LaRouche, for at redde, hvad der er tilbage af vores smuldrende, fysiske økonomi. Wall Street-bankerne, og hele Det britiske Imperium, er fuld af skidt, finansielt og på anden vis, og de må stilles til ansvar for deres forbrydelser.

»Vi kan ikke redde disse sjoveres penge (gennem bailout, -red.)«, erklærede LaRouche.

Tyskland er et andet, afgørende land på dette tidspunkt, erklærede LaRouche. Hvis Tyskland smider Obamas sindssyge sanktionspolitik imod Rusland ud, og igen begynder at handle med Rusland, kunne dette virke som en stoppeklods imod de værste følger af det transatlantiske sammenbrud. Det er i Tysklands nationale interesse at gøre dette; og det er også den bedste valgmulighed for Europa som helhed – fordelene og følgerne ville være enorme.

Problemet er den tyske kansler, skumle Merkel, sammen med hendes finansminister Wolfgang Schäuble. Men i Tyskland vokser presset for at slippe ud af den europæiske kollapsfælde, og Merkels og Schäubles afgang fra regeringen kunne åbne vejen for denne kurs.

Det er tid til at handle nu, erklærede LaRouche. Hele det transatlantiske system er ved at gå ned; men dets erstatning er for hånden, i form af en reorganisering i USA og internationalt efter Glass/Steagall-modellen, og dernæst en tilslutning til halvdelen af menneskeheden, repræsenteret af BRIKS-processen, for en genopbygning af menneskets forpligtende engagement til videnskab, og til en global, fysisk-økonomisk renæssance.

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosystem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegels* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på

72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«, sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

<https://www.youtube.com/watch?t=13&v=NhFxwsrqTdI>

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres

konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«: FDR's Første indsættelsestale: <http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosystem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke

længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«,

sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om

folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Det er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner.

Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

**[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«:
FDR's Første indsættelsestale:
<http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>**

Storbritannien, Ondskabens

Imperium, har folkemord og verdenskrig øverst på dagsordenen; Stop 3. Verdenskrig og Grøn fascisme!

Fra LaRouchebevægelsen 24. juni 2015: Med Dronning Elizabeth II's og Prins Philips ankomst onsdag i Tyskland til et tredages besøg, blev Det britiske Imperiums sande, satanistiske natur fuldt udstillet. Prins Philips førstemand, Martin Palmer, er hovedarrangør af en konference i Paris, sponsoreret af den franske regering, i juli måned, der faldbyder det samme folkemordsprogram med »Forvaltning af Jorden«, som masseorder in spe, John Schellnhuber, indlagde i det nylige Pavebrev om klimaforandring. Pariserkonferencen er en del af et propagandaangreb, der leder op til den næste 'Københavnkonference' i slutningen af året, også i Paris. Worldwatch Instituttet, grundlagt af Lester Brown, har netop udgivet en rapport med krav om en afslutning på al støtte til fossilt brændstof og kernekraft, som en del af et fremstød for en total overgang til vedvarende energi, som sol- og vindenergi.

Enhver sådan ændring af kerneprincippet for forøget **energigennemstrømnings-tæthed** betyder massefolkemord på en skala, som Prins Philip og Schellnhuber i årtier har været fortalere for. Førende italienske økonom **Nino Gallioni** har skrevet et fremragende angreb på det nylige Pavebrev, netop ud fra standpunktet om begrebet »energigennemstrømningstæthed«, udviklet af Lyndon LaRouche.

Det spørgsmål, der må stilles til alle mentalt raske borgere, er: Er du for Det britiske Imperiums folkemord, eller er du

for den menneskelige art? Er du for Zeus eller **Prometheus?**

Dette er ikke et abstrakt spørgsmål. Med hele det europæiske finanssystem blot få dage fra en potentiel, total nedsmeltning over opgøret med Grækenland, og med NATO under britiske anførsel, der eksplicit provokerer en termonuklear konfrontation med både Rusland og Kina, står selve menneskehedens overlevelse på spil.

Der er ingen tvivl om, hvor præsident Obama står. Han er en britisk agent, der helt har engageret sig forpligtende over for Prins Philips, Martin Palmers, John Schellnhubers og de andres dagsorden for folkemord. I går udstedte det internationalt anerkendte Læger uden Grænser et usædvanligt, skadende angreb mod Obama for hans Trans-Pacific Partnership (TPP) frihandelssvindler, som, forklarer erklæringen, vil afskære mindst en halv milliard mennesker fra billig medicin, under traktatens hemmelige klausuler, skrevet i liga med de store, farmaceutiske selskaber. Dette er masse mord, slet og ret, og dette er Obama.

Den største fare for menneskehedens overlevelse er Det britiske Imperiums plan om massivt folkedrab, som det udtrykkes af Dronningens agent, Schellnhuber. Dette er den britiske kongefamilies totale helligelse til en reduktion af verdens befolkning til under en milliard mennesker. Alle andre spørgsmål er afledningsmanøvrer, og overlagt skabte afledningsmanøvrer, for at forhindre enhver effektiv modstand til disse planer om folkemord.

Det britiske Imperium er en satanistisk kraft, og det er fortsættelsen af det europæiske imperiesystem, der har været i krig med menneskeheden, lige siden kardinal **Nicolaus Cusanus** lancerede det femtende århundredes Renæssance.

Imperiets respons på Cusanus og Renæssancen var lanceringen af 150 års uafbrudte, religiøse krige på det europæiske kontinent.

Det seneste udtryk for det britiske monarkis helligelse til denne samme masseudslettelse er **Schellnhuber-operationen imod Paven**.

Det er omkring dette spørgsmål, at menneskehedens fremtid vil blive afgjort i den umiddelbart forestående periode.

Se også: LaRouchebevægelsens temaside Green fascism:

LaRouche om den græske krise: Den eneste vej ud af dette rod

Fra LaRouche-bevægelsen 25. juni 2015: Den Europæiske Union forsinker bare tingene, sagde Lyndon LaRouche i dag. Det bør siges. De ved, hvad det drejer sig om, og grækerne har gjort det klart, at spørgsmålene er afgrænsede, så stop alt det der. For ellers, ellers hvis de ikke gør det, så bare aflys det hele og flyt grækerne over i en anden afdeling, og de kan forlade Europa. Det kan ikke siges på anden måde. Sig, enten kommer I til fornuft og holder op med at trække alting ud – det eneste, der skal gøres, er at komme med en erklæring.

Sig, at problemet her, i denne diskussion, er, at visse dele af Europa nægter at indrømme det faktum, at deres regeringer, eller deres repræsentanter, har begået bedrageri mod det græske folk. Og disse elementer kræver, at de tages i

betragtning: at grækerne må betale gælden, der blev skabt ved et bedrageri. Sig ganske enkelt, at bedrageriet ikke vil blive honoreret.

I stjal pengene, til ren spekulation, og I kræver nu at få dem, forfra og om igen. Og vi siger, »Nej. I har allerede stjålet mere end rigeligt fra os.« Det bør være sloganet.

'Fluen i salven' er, at en ærlig behandling af den gæld, der tilskrives grækerne, ville betyde, at det ville gøre store, spekulative interesser i Europa og USA især, bankerot. Den eneste måde at afgøre dette på er derfor ikke at bekymre sig om, hvad grækerne gør. Det problem, som Europa skal bekymre sig om, er det faktum, at den europæiske gæld, som er denne spillegæld, ikke er ombyttelig. Dette ville derfor f.eks. betyde at annullere Wall Street og gå tilbage til Glass/Steagall.

Vi bør sige, »I fyre misser pointen. For det, I forsvarer, er værdiløse aktiver. I forsøger at begå et bedrageri, som I allerede har begået, om igen. Nu skal I holde op: det, I skal gøre, er at gå over til en global Glass/Steagall-lov. Kom sammen med USA, og vi vil genindføre Glass/Steagall-politikken i USA. Og vi vil annullere den værdiløse gæld. Og I, i Europa, I vil annullere jeres værdiløse gæld af samme art. Især briterne.« Og det er den eneste måde at behandle dette på.

Faktum er, at det er den eneste måde, dette vil fungere på: europæerne må æde, hvad de skal æde. For vi ved, at meget af banksektoren er ren spekulation. Og det, de kræver, er beskyttelse af deres tyvekoster, i realiteten. Løsningen er genetableringen af Glass/Steagall-politikken for de relevante områder af planeten, inklusive USA, og så fremdeles. Vi vil alle gå tilbage til en Glass/Steagall-politik.

Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på, for hvis man lukker de amerikanske banker, der er spekulationsbanker, ned, så gør man det under et amerikansk system. Man har

således ændret karakteren af pengesystemet i USA, i særdeleshed, for at eliminere dette svindelssystem. Man går tilbage til Glass/Steagall. Dernæst bruger man det faktum, at man er gået tilbage til Glass/Steagall, til at bruge som en kilde til kredit. Denne kilde til kredit lægger man i hænderne på den amerikanske regering, så nu er det den amerikanske regering, som er den institution, der repræsenterer den amerikanske befolkning. Vi anbefaler, at en lignende fremgangsmåde anvendes for Tyskland, Frankrig og så videre. På denne måde, så, ja, svindlerne mister penge. Men svindlerne er svindlere. Så vi gør det, at vi tager svindlernes penge fra dem, og giver dem tilbage til de respektive nationalbanker, dvs. til statslige banksystemer. Og vi skaber en ny Glass/Steagall-politik med international udvikling i en betydelig del af det transatlantiske område. Det er det vigtigste, som vi må smide på bordet.

Forestil jer så bare den tyske finansminister Schäuble osv., alle disse kryb, pirater og tyveknægte, komme frem og skræppe op om at beskytte piraternes og svindlernes såkaldte interesser. Lad os gå tilbage til Franklin Roosevelt-metoder; og Franklin Roosevelts metode er modellen. Frankrig behøver det. At forsøge at svindle Grækenland vil ikke hjælpe Frankrig en hvid. Det, man bør gøre, er at rense ud i situationen; at rense ud i det monetaristiske system. Det vil ikke løse alle problemer, men det vil give os et fundament, på hvilket løsninger kan bygges. Få gang i noget produktion. Og vi lukker dette euro-spekulationssystem ned; disse karle er alle sammen tyveknægte. Briterne er de værste. Så vi behøver ikke bekymre os om deres tilgodehavender; de har ingen tilgodehavender.

Det, vi behøver, er et økonomisk system, et statsligt banksystem, et nationalbank-system. Vi må rense op i det hele og gå tilbage til Franklin Roosevelts amerikanske koncept med Glass/Steagall. Pointen er, at det er svindlerklassen, der stiller disse krav over for grækerne. Lyt ikke til svindlerne; gå tilbage til nationaløkonomi, og vi vil ikke have sådanne

svindlere.

Supplerende artikel:

Grækenlands kreditorer går efter blod

Det er tydeligt, at man har taget en beslutning om at gå efter blod for at ødelægge premierminister Alexis Tsipras' græske regering. Det, der står på spil, er ikke nedskæringerne, men gælden og Grækenlands forhold til BRIKS.

Eurogruppens møde den 24. juni med Eurozonens finansministre begyndte 25 minutter over midnat og brød op 90 minutter senere, hvor EU smed Grækenlands forslag, der alle var markeret med rødt, tilbage i Tsipras' ansigt, et punkt, der især afsløredes i den britiske presse, anført af *The Times*.

På toppen af listen over afviste forslag var, naturligvis, Grækenlands krav vedr. gælden, der blev blankt afvist. Kreditorerne afviste næsten helt Grækenlands skatteforslag og insisterede igen på nedskæringer i pensionerne, samt generelle stigninger i meromsætningsskatten (Moms), der vil berøre de fattige mest.

De såkaldte tekniske forhandlinger blev genoptaget den 24. juni og sluttede igen med, at de to parter lå langt fra hinanden; Tsipras skulle efter planen holde endnu et møde i går morges med formand for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, adm. dir. for IMF, Christine Lagarde, formand for Den europæiske Centralbank, ECB, Mario Draghi, formand for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, samt adm. dir. for Den europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM), Klaus Regling.

Den græske forsvarsminister Panos Kammenos, leder af regeringspartneren Uafhængige Grækere, er også i Bruxelles for NATO-mødet. Det rapporteres, at han også har holdt møde med Tsipras.

Mens dette står på, udfører kreditorerne fjendtlige operationer imod Grækenland. ECB's Draghi og den forræderiske guvernør af Den græske Bank, Yannis Stournara, går i gåsegang og har besluttet at være endnu mere fornæret med Nødlikviditetsassistance til de græske banker. De har tilladt den såkaldte sikkerheds-stødpude at falde under det oprindelige 3 mia. euro og frigiver kun den absolut nødvendige mængde likviditet.

I mellemtiden mødes Juncker med tidligere premierminister Antonis Samaras, der er på vej til Bruxelles for et møde i Det europæiske Folkeparti (Kristendemokraternes gruppe i EU-parlamentet), hvor det er tænkeligt, at han fremlægger et »forslag«, som han har omtalt i de græske medier, om at danne en overgangsregering, der ville implementere kreditorernes krav.

Bortset herfra er de græske medier fulde af anti-kreditor-overskrifter: »Skammens Europa« er overskriften i *To Pontiki*; »Tyskernes statskup for at vælte Tsipras«, fremfører Kontra TV-kanalen; »D-dag, Europa beslutter sin fremtid«, siger Syrizas *Avgi*; »Slaget om gælden«, står der i *Ethnos*; og *Ta Nea* rapporterer, »Tsipras træder ikke et skridt tilbage vedr. gælden«.

Mens der var spekulationer om det europæiske topmøde ville diskutere det græske spørgsmål, som er blevet afvist med den påstand, at først efter de tekniske forhandlinger har opnået en aftale, vil det blive diskuteret, hvilket er endnu et slag i ansigtet på grækerne, der har krævet et kompromis og en erklæring om gælden på politisk niveau.

Der er menneskeskabt, global opvarmning – i Helvede; Og hvilke nationer ønsker så at tage derhen?

Fra LaRouche-bevægelsen, 22. juni 2015:

Enhver, der læser det cirkulære, der er skrevet af Kommandør af den britiske ridderorden, John Schellnhuber, til udgivelse af Pave Frans ('Pavebrev'), kan ikke komme udenom, at det er et forsøg på at ødelægge menneskeheden – denne syndige og voldelige race, skabt af det bare ler af skaberen, »Moder Jord«.

Pave Frans ønsker formodentligt ikke at udslette det meste af den menneskelige art. Men det gør den britiske kongefamilie – og det offentligt – og Paven har kapitulert til de ledende, sataniske kræfter på planeten Jord. Cirkulæret *Laudato Si* er totalt uligt, og i modstrid med, alle pavelige cirkulærer fra de seneste 150 år. Det er en satanistisk operation, en forfærdelig korrupsion af den katolske kirke og kristendommen.

Det er også et angreb på videnskab, teknologisk fremskridt og idéen om mennesket som Skaberens medskaber.

Den kontrollerende forfatter af Pavebrevet er Hans-Joachim »John« Schellnhuber – eller »Satanhuber« – der erklærer, at det maksimale antal mennesker, som »Moder Jord« kan oppebære, er »under 1 milliard«. I øjeblikket prøver han voldsomt at benægte disse erklæringer, men de blev fremsagt på internationale klimakonferencer og er blevet rapporteret i store aviser, siden 2009.

De britiske kongelige, med samt deres øvrige ledende anti-videnskabsagenter, så som David Attenborough, erklærer skamløst, at den menneskelige race er en forurening af Moder Jord og bør nedskæres, med alle nødvendige midler, til »under 1 milliard« i antal. Denne »Satanhuber« har været den britiske Dronning Elizabeths og hendes søn Prins Charles' udsendte agent siden mindst 2004 for at kræve, at vigtige regeringer indvilliger i at »af-karbonisere« og skrotte moderne industri.

Paven har kapituleret til verdens ledende Satanister; Schellnhuber forestiller sig, at han sidder i Peters stol.

Men hvilke nationer på planeten vil indvillige i at acceptere denne ordre fra den britiske kongefamilie, kanaliseret via Vatikanet? Der er absolut intet belæg i videnskaben eller naturen for denne påstand, at mennesket blot skulle være en mængde voldelige og overkonsumerende dyr; intet belæg for dette Pavebrevs påstand om, at videnskabeligt og teknologisk fremskridt ikke løfter de fattige op.

Hverken Rusland eller hovednationerne i Asien, Sydamerika og Afrika, der er orienteret omkring BRIKS, vil indvillige i noget, hvis umiddelbare konsekvens er at standse udvikling, og hvis hensigt fører til folkemord.

Hvad med det amerikanske folk?

Pavestolens kapitulation til de britiske, kongelige satanister er en sædeles alvorlig trussel mod menneskeheden. Hvis man tror på vores unikke menneskelige arts fremtid – på denne planet, og i Solsystemet og galaksen – må man mobilisere sig selv nu, for at redde menneskeheden fra denne trussel om udslettelse. Afvis og bekæmp dette pavebrev.

Og red Paven fra den britiske kongefamilies satanister.

Titelbillede:

Mappa dell'Inferno (Kort over Helvede) malet af Sandro Botticelli, 1480-90, ofte kaldt Helvedes afgrund, er et af de pergamenter, som den berømte, italienske maler udtænkte som en illustration til en udgave af Den guddommelige Komedie, af Dante Allighieri.

Befri Paven for Satan! Schellnhuber er en satanistisk skikkelse!

Fra LaRouche-bevægelsen, 21. juni 2015:

I løbet af de seneste dage har John Schellnhuber, en satanist i den britiske kongefamilies tjeneste, i realiteten udnævnt sig selv til pave. Schellnhuber blev på forfalsket vis i nattens løb indført i det Pavelige Videnskabsakademi og fik opgaven at forklare Pavens seneste, »grønne« cirkulære til offentligheden – et cirkulære, som Schellnhuber tydeligvis selv har forfattet. Denne John Schellnhuber, der er Kommandør af Det britiske Imperium, er åbenlyst, på vegne af Englands satanistiske kongefamilie, fortaler for, at verdens befolkning må reduceres til blot 1 milliard mennesker. Han ønsker at dræbe seks ud af hver syvende af os.

At den britiske kongefamilie er rent satanistisk kunne ikke være betvivlet af nogen af de patriotiske amerikanere, der anførte os imod den i den Amerikanske Revolutionskrig. Ej heller af nogen af dem, der anførte os mod Englands marionetter, Konføderationens slavepiskere, i vores Borgerkrig. Det var den britiske kongefamilie, der, den ene gang efter den anden, myrdede vores bedste præsidenter. De britiske kongelige sultede gentagne gange, med fuldt overlæg, irerne og inderne til døde – det seneste tilfælde, da den kongelige marionet Churchill sultede mindst tre millioner

indere til døde under Anden Verdenskrig – alt imens han samtidig afviste amerikanske tilbud om fødevarehjælp til Indien.

De kongeliges ivrige hang til masse mord er kun vokset under Elizabeth II's regeringstid, hvis ægtemand gentagne gange har udtalt ønsket om at blive reinkarneret som en dødbringende virus for at hjælpe med til at løse »befolkningsproblemet«. Og nu kræver Schellhuber, der ønsker at blive den nye Pave, seks milliarder menneskers død. En Paveaspirant, der er intet mindre end tusind gange værre end Hitler.

Faktisk var sæsonen for masse mord allerede langt fremskreden i verden, selv før denne oprørende grusomhed i Vatikanet. Hvad skal vi ellers kalde massedrukningen af flygtninge i Middelhavet – flygtninge fra Barack Obamas »R2P«-krige (Responsibility to Protect), Obama, der selv er en håndlanger for briterne? Ikke alene Ukraine, ikke alene Mellemøsten, men også USA bliver jaget af masse mord. Hvis den dybe korrupsion, der nu udstilles i den kristne Pavestol, ikke omgående bliver stoppet, så vil den efter al sandsynlighed betyde selve den menneskelige arts snarlige udslettelse. Lad være med kun at tænke på dens virkning på kristne. Lad være med at begrænse jer til at huske alle de massenedslagtinger, som erklærede kristne har begået, angiveligt i deres trosretnings navn. Rædselen standser ikke der. Tænk også på det Helvede, som dette satanistiske bedrageri allerede fremprovokerer, nu også blandt ikke-kristne.

Jo, de oprørende grusomheder, begået af satanisterne Hitler og Mussolini, er for intet at regne i sammenligning med truslen om det britiske monarkis kontrol over Pavestolen. Hvis du venter for at finde ud af mere, vil du selv være død. Befri Paven fra Satan!

Schellnhuber: Satanistisk agent for Det britiske Imperium

Schiller Instituttets stifter og forkvinde for det tyske, patriotiske parti, BüSo, Helga Zepp-LaRouche, har tilvejebragt følgende synopsis af Hans Joachim Schellnhubers afstamning som den britiske kongefamilies personlige agent, i Zepp-LaRouches opfordring til det tyske folk fra maj, 2011, »**Nej til global ensretning**«, som vi udvider her:

- *Efter at have grundlagt Potsdam-Instituttet for Klima (PIK) blev Schellnhuber hentet til UK i 2002 for at overtage posten som Forskningsdirektør ved Tyndall Center for Forskning i Klimaforandring i Norwich, en gren af Oxforduniversitetets Tyndall-center. Han blev også hentet til Oxforduniversitetets Afdeling for Fysik og Instituttet for Miljøforandring.*
- *I begyndelsen af 2004 anså Dronning Elizabeth II prof. Schellnhuber for at være den bedste mand til at udføre en følsom operation, hvor han skulle lægge pres på præsident George W. Bush om at indvillige i svindelen med menneskeskabt klimaforandring. Schellnhuber rejste til Washington, D.C., sammen med premierminister Tony Blairs videnskabelige toprådgiver, Sir David King, der nu er den britiske krones særlige repræsentant for klimaforandring, udnævnt af Udenrigs- og Commonwealth-kontoret i september, 2013. Det rapporteres, at præsident Bush' Hvide Hus klagede til Blair over denne mission.*
- *Ligeledes i 2004 rejste Dronning Elizabeth til Berlin for at åbne den Tysk-britiske klimakonference, ved hvilken lejlighed hun slog prof. Schellnhuber til Kommandør af Det britiske Imperiums Orden (CBE).*

- I 2005 henvendte Blair sig til Schellnhuber for at bede ham arrangere en konference om »Forhindring af Farlig Klimaforandring« ved G-8-topmødet i Gleneagles, Skotland. Forløbet, redigeret af Schellnhuber, med en introduktion af Tony Blair og IPCC-chef Rajendra Pachauri, blev udgivet af Cambridge University Press.
- Med prof. Schellnhuber som formand for den rådgivende bestyrelse, finansierede den Europæiske Klimastiftelse (ECF) fra og med 2007 generøst tyske »klimaaktivister« fra de ovenfor anførte kilder, alt imens Schellnhuber på samme tid arbejdede med EU-kommissionen om retningslinjer for reduktionen af CO₂-udslip.
- Som Angela Merkels nuværende energirådgiver har Schellnhuber hovedansvaret for at få Merkel til at sætte klimaforandringsspørgsmålet øverst på dagsordenen under Tysklands EU-formandskab i 2007 – hvilket ikke alene ødelagde Tyskland som industrination, men også kompromitterede Merkels personlige integritet som videnskabskvinde.
- I 2009 koordinerede Schellnhuber, i tæt samarbejde med Prins Charles, forberedelserne til Klimakonferencen i København. Forberedelserne inkluderede endnu en rejse til Washington, denne gang for personligt at presse Obamaregeringen mht. det presserende i monarkiets globale »af-karboniseringsplan«, idet Obamas videnskabelige rådgiver var den fanatiske fortaler for affolkning John Holdren, mangeårige associerede og samarbejdspartner til Schellnhuber. Klimakonferencen i København blev ikke desto mindre en fiasko, efter at repræsentanter for udviklingslandene og for de opvoksende lande – og Vatikanet – indså, at hensigten bag klimaspørgsmålet var massiv befolkningsreduktion.
- Og i 2011 fremlagde Schellnhuber, i sin egenskab af formand for WBGU, en generel plan for en » Social

Kontrakt for en Stor Transformation», et forslag til etablering af en verdensomspændende, miljø-fascistisk orden.

Pavebrevet fra Helvede

Lige fra indledningen til *Laudato Si*, udstedt af Pave Frans og angiveligt skrevet af en komite domineret af den britiske agent og radikale malthusianer, John Schellnhuber, står dette Pavebrev i modstrid til alle andre pavelige cirkulærer, der omhandler sociale spørgsmål, fra paverne siden Leo XIII i sidste halvdel af det 19. århundrede. Alt imens disse Pavebreve altid satte mennesket »i centrum« som Skaberens højest elskede, så skildrer *Laudato Si* menneskeheden som den store forurener, hvis ikke forureningen selv.

Og ydermere, forurening af en anden skaber ved navn »Moder Jord«.

»Lovet være du, Herre, gennem vor Søster, Moder Jord, der nærer os og hersker over os, og som frembringer forskellige frugter med kulørte blomster og urter«,

således indledes Pavebrevet.

»2. Denne søster anråber os nu om hjælp på grund af den skade, vi har påført hende gennem vor uansvarlige anvendelse og misbrug af de goder, med hvilke Gud har begavet hende. Vi er begyndt at se os selv som hendes herre og mester, der har ret til at udplyndre hende efter forgodtbefindende. Volden, der har sæde i vore hjerter, der bærer syndes sår, reflekteres også i sygdommens symptomer, der findes i jorden, i vandet, i luften og i alle former for liv. Det er grunden til, at selve Jorden, overbelastet og lagt øde, er blandt de mest overgivne og mishandlede af vore fattige; hun sukker og er i veer (Romerbrevet 8:22). Vi har glemt, at vi selv er dannet af agerjordens muld (Første Mosebog, 2:7);

selve vore legemner er gjort af hendes elementer, vi indånder hendes luft, og vi modtager liv og genvinder styrke ved hendes vand.»

Tilbedelsen af Moder Jord som skaber er hedenskab, inklusive dets satanistiske former. Dette afviser både den videnskabelige anskuelse af menneskelig aktivitet, og den kristne anskuelse ... selve Skabelsesberetningen.

»I det omfang, vi alle skaber små miljøskader, må vi anerkende vores større eller mindre bidrag til skabelsens vansiring og ødelæggelse.»

Skabte de gamle grækere en vansiring og en ødelæggelse af den kyst, på hvilken de byggede Athen, eller af det hav, som de besejlede? Vansirede og ødelagde Kepler Solsystemet ved at opdage Guds arkitektur af det? Og astronauter, ved at udforske det? Rumvidenskab, ved at kortlægge og måle Jorden? Vansirede olie det pga. afbrænding af træ tilrøgede samfund, der gik forud for olie; opdagerne af atomisotoper, vansirede og ødelagde de medicinske patienter?

På trods af at dække sig ind ved at komme med citater fra alle tænkelige, tidligere pavedokumenter, så er dette dokument disses modsætning. Sammenlign det, som Schellnhuber et al. citerer fra Sankt Johannes Poul II's *Redemptor Hominis*:

»Ægte, menneskelig udvikling har en moralsk karakter. Den forudsætter total respekt for det menneskelige individ, men den må også kere sig om verden omkring os og tage hvert væsens natur og gensidige forbindelse i et ordnet system i betragtning. [8] Følgelig må vor menneskelige evne til at transformere virkeligheden gå frem i overensstemmelse med Guds oprindelige gave af alt, der eksisterer«;

med det, som Schellnhuber et al. skriver i *Laudato Si*:

»Vi må være taknemmelige for den prisværdige indsats, der gøres af videnskabsfolk og ingeniører, der har helliget sig

til at finde løsninger på menneskeskabte problemer [fremhævelse tilføjet]. Men et nøgternt kig på vores verden viser, at graden af menneskelig intervention i realiteten er i færd med at gøre vores jord mindre rig og skøn, endnu mere begrænset og grå, i samme takt, som teknologiske fremskridt og forbrugsgoder fortsætter med grænseløst at bugne. Vi synes at mene, at vi kan erstatte en uerstattelig og uigenkaldelig skønhed med noget, som vi selv har skabt.»

Det mest forbryderiske er, at dette Pavebrevs tema er at benægte, at videnskabelig og teknologisk fremskridt kan løfte de fattige op, og det gør dette britiske Pavebrev fra Helvede til et direkte angreb på udviklingslandene.

Prins Philip gør folkemord til en religion

Prins Philips Alliance for Religion og Naturbevarelse (ARC) hilste Pave Frans' klimaforandringscirkulære som »noget meget ekstraordinært i rejsen for at forbinde religioner til naturbevarelse og naturbevarelse til religioner«. Katolikker udgør en sjettedel af verdens befolkning, 1,2 mia. mennesker, og Paven opfordrer dem til »indføre virkelige ændringer i deres livsstil, energiforbrug og moralske og spirituelle prioriteter«, erklærede ARC den 18. juni; cirkulæret »går langt videre end til klimaforandring og er et smukt, dybt gennemtænkt dokument, der tager os tilbage til årsagen til, at alting eksisterer, og vores plads som mennesker heri, snarere end udenfor.«

Prins Philip begyndte at overtage verdens store religioner til fordel for sin satanistiske, grønne politik for 29 år siden, da han i september 1986 grundlagde »Verdensnaturfondens Religions- og Naturbevarelsesnetværk«, på en særlig konference, der afholdtes i Assisi, Italien, for at fejre 25-årsdagen for Verdensnaturfondens (WWF) grundlæggelse. Prins

Philips »religiøse« top-miljøoperatør, Martin Palmer, stod i spidsen for WWF's »religiøse« projekt.

Palmer har helliget sit liv til udslettelsen af Renæssancens idé om »*imago viva Dei*«, mennesket i Guds billede. I sin bog fra 1992, *Coming of Age: An Exploration of Christianity and the New Age*, fordømte Palmer kristendommens

»guddommeliggørelse af menneskeheden og dens frembringelser, videnskab og industri, der kulminerer i genoplivelsen af denne meget arrogante erklæring, 'Mennesket er alle tings mål'«.

Palmer skældte ud over den påstand, at

»mennesket er højdepunktet af evolutionen, livets raison d'être, og at den amerikanske (og med den, den europæiske) livsstil – erobring, kolonisering og udnyttelse – er intet mindre end sådan, som livet er, og altid har været.«

I april 1995 blev det religiøse WWF-netværk omdannet til Alliancen for Religioner og Naturbevarelse, og »Det globale topmøde om religion og naturbevarelse« afholdt på Windsor Castle, under Prins Philips og Palmers personlige ledelse. Palmer blev formand for ARC, en post, han stadig har.

Tres repræsentanter for ni verdensreligioner plus miljøforkæmpere deltog. I sin tale til konferencen krævede Prins Philip »afgørende handling« for at beskytte miljøet mod

»den dramatiske stigning i verdens menneskelige befolkning ... Nøglespørgsmålet for bevarelsen af vort naturlige miljø er at finde måder, hvorpå det kan beskyttes mod følgerne af den menneskelige befolkningsekspllosion«.

Under en festligholdelse den 12. december 2014 i Buckingham Palace logrede Palmer for sin satanistiske mester:

»Hvis vi skal være ærlige om ARC, så er ARC blevet den succes, det er, fordi Hans Kongelige Højhed har troet på

det; han elsker det, vi gør, han morer sig over det, vi gør, han er fascineret af det, vi gør, han nyder at omgås de mennesker, vi omgås. Og den kendsgerning, at han, i en alder af 93, ønsker at fortsætte med at spille denne rolle med ARC og med mig, er, mener jeg, den højeste æresbevisning, jeg nogensinde kunne forestille mig, og jeg mener, at det er en enorm erklæring om, hvorfor denne stiftelse, dette program for at arbejde sammen med trosretningerne og arbejde sammen med de hellige grupper, har en meget spændende fremtid. Det er en fremtid, hvor vi går tilbage til at gøre det, vi gør bedst, for at gøre verden helt anderledes.»

Se

også:

<https://larouchepac.com/sites/default/files/20150625-thursday-ad.pdf>

Løsningen begynder lige her i USA.

Helmut Schmidt: Slet gælden.

Eurozonen producerer kun trusler.

Græsk gældsrapport udelukket af medierne.

Yderligere græsk interesse for BRIKS.

Fra LaRouche-bevægelsen, 19. juni 2015:

Netop, som Lyndon LaRouche indledte sin femte, historiske 'Fireside Chat'[1] med det amerikanske folk og med sin udbredte organisation torsdag aften, som forberedelse til et nyt præsidentskab, gjorde hans udtalelse om den græske krise fra i går et dybt indtryk på nogle vigtige ledere i hele verden. Ingen ud over LaRouche har turdet sige, at en ny, græsk drakme ikke nødvendigvis vil falde i værdi, men rent faktisk kunne stige, fordi det er eurosystemet, der er slået fejl, ikke Grækenland

Samtidigt bevægede kampen for Grækenland sig mod en beslutning. Angela Merkel arrangerede endnu en på forhånd fejlslagen forhandlingsrunde ved på en barsk måde at fordømme grækerne over for det tyske parlament onsdag. Da Eurogruppens finansministre igen nægtede at give Grækenland en høring og afbrød deres eget møde, blev der indkaldt til et hastemøde mandag for Eurogruppens regeringsledere, som en sidste chance for Grækenland til at underkaste sig.

Den europæiske Centralbank er i færd med at arrangere et stormløb på de græske banker i forsøg på at tvinge Tsipras-regeringen i knæ. ECB-repræsentant Benoit Coeure sagde, at de græske banker muligvis ikke kunne åbne på mandag.

LaRouche sagde:

»Det er sådan, man kolliderer et banksystem. Grækerne har måske kun nogle få dage at handle i.«

»Elementer i det transatlantiske område, inkl. USA, er bankerot. Derfor er hele den græske udvikling afhængig af,

at euroen drives bankerot. Og den eneste måde at gøre det på er ved simpelthen at lukke skidt ned og bygge en ny, økonomisk struktur.«

Den græske premierminister Tsipras ankom til Skt. Petersborg i går for at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum og for at mødes med Putin.

LaRouche sagde:

»De vil orientere sig mod Asien. Det græske system vil blive semi-europæisk, orienteret mod Asien.«

»Deltagelse i Ufa vil være meget nyttigt«, sagde LaRouche.

»Det vigtigste kommer i USA. Det betyder 'Obama ud!' På dette grundlag, ved at gøre dette ordentligt, er krisens afslutning forhånden. Wall Street er bankerot; bare afskriv det som en bankerot ting. Det er simpelt hen en svindelinvestering.«

»Det problem, vi har, er, at Obamaregeringen stadig lurer der. Fjern den regering, og få en anstændig regering. Eller få noget i gang, der vil føre til en anstændig regering.

Det ville være en stor forbedring af verdenssituationen.«

Obama bragte øjeblikket for en rigsretssag imod ham meget nærmere i går ved at tvinge 'Fast Track' igennem Repræsentanternes Hus i alliance med republikanerne imod demokraterne, i samarbejde med John Boehner og Mitch McConnell snarere end sit eget parti. Han gjorde det i en sammensværgelse med republikanere, udelukkende gennem republikanske stemmer, og demokraterne er fuldstændigt rasende på ham.

Der behøves kun ét kongresmedlem, eller et af partierne, for at indlede en rigsretssag imod Obama. Dette er den passende anledning til at gøre det.

Helmut Schmidt: Annuller gælden.

Den tidligere tyske kansler, Helmut Schmidt, krævede en slettelse af store dele af den ubetalelige, græske gæld, under et 12 min. langt interview med det halvofficielle, græske presseagentur, ANA-MPA. Dette kommer blot få dage efter Schiller Instituttets konference i Paris, hvor Lyndon LaRouche pegede på, at Helmut Schmidt, sammen med tidl. kansler Gerhard Schröder og udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, spiller en hovedrolle i at forhindre faren for krig, for hvilken den græske krise kunne fungere som udløser.

Alt imens Schmidt sagde, at en uorganiseret Græxit kunne føre til en katastrofe, så sagde han også, at Grækenland aldrig skulle have tilsluttet sig Eurozonen, og at, hvis det stadig havde drakmen, kunne problemet være blevet løst på en lettere måde. Men han var bestemt mht. gælden. På et spørgsmål om annulleringen af den græske gæld med London-gældsaftalen for Tyskland i 1958 som model, svarede Schmidt.

»Jeg må sige, at jeg mener det er helt udelukket, at Grækenland skulle blive i stand til at tilbagebetale sin gæld. Det meste af gælden bør annulleres.«

Mht. spørgsmålet og krigsskadeerstatninger til Grækenland sagde han, at eftersom Grækenland ikke deltog sammen med USA, England, Frankrig og Sovjetunionen, der sammen med Tyskland indgik aftalen »2+4« om ikke at modtage krigsskadeerstatninger, med Sovjetunionens betaling som eneste undtagelse, sagde Schmidt, at den græske finansministers synspunkter om dette spørgsmål ikke i alle tilfælde kan anses for at være helt forkert.

»Jeg mener ikke, at disse krav om kompensation er blevet afsluttet legalt og politisk.«

Alt imens han sagde, at det var en fejltagelse, at Grækenland

gik med i Eurozonen i 1991, og i Maastricht, så sagde han, at det retrospektivt kunne korrigeres på en koordineret måde, men hvis det sker på en uordentlig måde, vil det få ødelæggende virkninger, og han tilføjede,

»Visdommen hos Grækenlands kreditorer er ikke overvældende stor.«

Han fremkom dernæst med sit eget forslag og sagde,

»vi har brug for en europæisk investeringsplan til gavn for Grækenland, som ikke kun kan blive finansieret fra Tyskland, men også fra Tyskland, og ligeledes en aftale om afskrivning af en stor del af Grækenlands akkumulerede gæld.«

Han gjorde det ligeledes klart, at det er »nonsens« at sige, at det tyske folk er blevet »åreladet« af Grækenland, hvilket er, hvad tyskere hver dag læser i løgne-medierne ... Forespurgt om, hvordan han ser fremtiden for Europa i lyset af den græske krise, sagde han, at man må se bredere på det og sagde, at det ikke kun er mht. Grækenland, at Europa har handlet i indbyrdes uoverensstemmelse, men også mht. Rusland og konflikten i Ukraine. Han nævner også ISIS i Irak og Syrien.

»Der er mange problemer, der presser Europa, og for hvilke der, på nuværende tidspunkt, ikke tilbydes løsninger.«

Eurozone frembringer kun trusler

Gårsdagens møde mellem 19 europæiske finansministre i Luxembourg for at drøfte den græske krise, gav intet resultat bortset fra flere vrede trusler og krav om, at Grækenland totalt skal underkaste sig deres morderiske diktater.

Donald Tusk, formand for Europarådet, meddelte umiddelbart efter mødet, at han ville indkalde alle Eurozonens statsministre og premierministre til et hastemøde i Bruxelles

mandag, den 22. juni. »Tiden er inde til at drøfte den græske situation på højeste, politiske niveau«, sagde han, rapporterede *Financial Times* i går eftermiddag.

Den hollandske finansminister, Jeroen Dijsselbloem, der var ministermødets formand, brokkede sig over, at der endnu ikke var en aftale i sigte og beskyldte den græske finansminister Varoufakis for at have præsenteret »for få tiltag, der var troværdige og seriøse«, rapporterede *Associated Press*. Tiden er ved at løbe ud, og tiden er nu inde for grækerne til at indgive »nye« forslag i løbet af de næste par dage, råbte han. Inden mødet gentog Dijsselbloem, at gældssanering »ikke lå i kortene«. *Financial Times* rapporterer, at Dijsselbloem for første gang havde indrømmet, at, for at Grækenland kunne få frigivet de 7,2 mia. euro, det søger om, skal landet acceptere en tredje forlængelse af bailout-programmet.

Administrerende direktør for IMF, Christine Lagarde, krævede på sin side mere mord. Hun advarede om, at Grækenlands forslag »ikke kan være røgslør og spejle«, men må være » troværdige«. Ifølge rte.ie. websiden erklærede hun, at Grækenland ikke vil få ekstra tid til at betale de 1,6 mia. euro, det skylder Fonden ved månedens slutning.

»Der bliver ikke nogen ekstra betalingsfrist«, hvædede hun.

»Jeg har en betalingsdato, der hedder den 30. juni. Hvis det ikke er betalt til den 1. juli, så er det ikke betalt. Ingen frist på en måned eller to, som jeg har hørt; betalingsfristen er den 30. juni.«

Græsk gældsrapport udelukket i medierne

Den græske gældskommissions rapport, der erklærer hele bailout-gælden for »odiøs« og »ubetalelig«, er bogstaveligt talt blevet udelukket i de største, engelsksprogede, internationale medier. Selv Grækenlands engelsksprogede aviser

har udelukket det. *Kathimerini*, den førende, neoliberale avis, inkluderede en linje om det, begravet i en artikel om et andet emne. Men Gældskommissionsrapporten er på hele blog-sfæren på utallige websider og i udstrakt grad dækket i spansksprogede medier, både i Spanien og Latinamerika. Flere websider, såsom Centret for Forskning i Globalisering, blandt andre, offentliggjorde den Detaljerede Opsummering eller kortere opsummeringer af hvert kapitel.

Internationale medier er fulde af rapporter om det faktum, at guvernøren for Bank of Greece, Yannis Stournaras, i bankens officielle rapport indskød en advarsel om, at hvis Grækenland går i betalingsstandsning, ville det blive smidt ud af Eurozonen og EU. Hans rapport blev afvist af parlamentet, så snart den blev indgivet, af formand Zoe Konstantopoulou, som værende »uacceptabel« og et »udemokratisk« forsøg på »at skabe et *fait accompli* og forhindre et modforslag om gældssanering«.

Stournaras blev udnævnt af den tidligere regering som en belønning for, som finansminister i 2012-2014, hver dag at kysse bagdelen af EU-kommissionen/ECB/IMF-Trojkaen. Han anses for at være en idiot og en lakaj for det europæiske oligarki, og er totalt miskrediteret.

Selv Ambrose Evans-Pritchard kalder, i sin klumme i går i *Daily Telegraph*, Stournaras' påstande for »tåbelige« og siger, at EU ikke ville vove at smide Grækenland ud. Evans-Pritchard sagde, at Stournaras' handling, når han skal forestille at være en »neutral« skikkelse, »fortæller os meget om råddenskab i institutionerne«.

Onsdag aften samledes tusinder af græske demonstranter på Syntagma-pladsen med bannere, der anklagede EU-ledere for at være »lånehajer« og »pengeafpressere«, for at sende Athen-regeringen et budskab om, at dens mandat er at indtage en hård holdning over for kreditorerne.

Yderligere græsk interesse i BRIKS

Onsdag, aftenen før den græske premierminister Alexis Tsipras' deltagelse i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 18.-20. juni, sagde Panagiotis Roumeliotis, den græske regerings BRIKS-rådgiver, til *Sputnik*, at Grækenland både var interesseret i at gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank og også ville være interesseret i at deltage i BRIKS-topmødet i Ufa, Rusland, den 9.-10. juli.

»Selvfølgelig er vi interesseret i at deltage i Ufa-topmødet; det ville være en stor anledning til at fortsætte vores drøftelser med de russiske myndigheder om skabelsen af den Nye Udviklingsbank og bankens virkemåde, og hvordan Grækenland kunne blive et aktivt medlem.«

Sagde Roumeliotis.

Mht. de anti-russiske sanktioner bekræftede Roumeliotis, der nu er i Skt. Petersborg, ligeledes over for *Sputnik*, at

»Vores regering har en klar holdning til dette: Den er imod sanktioner ... Vi bør på europæisk niveau forsøge at arbejde på at overvinde vanskelighederne og de politiske og økonomiske problemer for at etablere og forstærke relationer med Rusland.«

Viceforsvarsminister, og medformand for den russisk-græske, interstatslige kommission, Costas Isychos, kunne dårligt være mere fremme i skoene med sine bemærkninger til *Sputnik* i går:

»Det græske selskab, der besøger Skt. Petersborg under ledelse af premierminister Alexis Tsipras, anser dette for at være en fremragende mulighed – Jeg ville endda sige, en historisk mulighed. Det åbner et vindue for Grækenland i et område, hvor vi har traditionelle forbindelser – historiske, religiøse, økonomiske og så fremdeles.«

Jeg mener, at BRIKS' Udviklingsbank synes at være et

alternativ ... [IMF er]

»et monopol, der har ført til tragedier og katastrofer for tusindvis af mennesker i de seneste årtier ... Vi står selvfølgelig ikke med noget i hånden endnu, det er endnu meget tidligt; det er stadig ved at blive dannet, og vi har ingen praktiske måder at analysere BRIKS-udviklingsbanken på, men i teorien er der muligheder, der giver os vinding.«

Tsipras forventes at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på sidelinjen af konferencen. Tsipras' energiminister Panagiotis Lafazanis er inkluderet i delegationen, eftersom Turkish-Greek Stream-gasledningen forventes at være øverst på dagsordenen for drøftelserne.

I takt med, at relationerne mellem Rusland og Grækenland udvikler sig, vil det halvofficielle nyhedsagentur *Athens-Macedonian News Agency (ANA-MPA)* underskrive en samarbejdsaftale med *Rossiya Segodnya* – forældreselskabet til *Russia Today*. ANA-MPA skriver, at aftalen tilsigter en »opgradering af relationerne mellem Rusland og Grækenland«. De to agenturer vil i fællesskab gennemføre programmer, der dækker nationale og internationale nyheder, samt yderligere specifikke områder for samarbejde mellem Grækenland og Rusland inden for energi, handel, investeringer, turisme og kultur. Kontrakten blev underskrevet af MPA's præsident og generaldirektør, Mihalis Psilos og generaldirektøren for *Rossiya Segodnya*, Dmitry Kiselev.

[1] Præsident Franklin D. Roosevelt talte hver søndag aften til det amerikanske folk over radio, døbt 'Fireside Chat'. Det kan stærkt anbefales enhver, der er interesseret i denne uforlignelige periode i amerikansk historie – og i verdenshistorien – at studere disse taler her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php>

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende radaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gælds aftale' på det system – en hvilken som helst 'gælds aftale', så vil denne aftale mislykkes. Det svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuller disse krav.*«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.«

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euroinstitutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbyggers fundamentale menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.«

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland går ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.«

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.«

Lyndon LaRouche: Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er Tysklands rolle – Tyskland kan forhindre en atomkrig.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt,

eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

LaRouches video-indlæg på Schiller Instituttets Konference i Paris, 14. juni 2015:

LYNDON LAROCHE: Jeg er, som I ved, Lyndon LaRouche, og jeg taler fra Virginia, USA, om de begivenheder, der nu finder sted i Frankrig. Min hustru, Helga, har intervenseret for at bringe mig i denne rolle. Jeg er sikker på, at vi også vil have andre repræsentanter i Frankrig for at deltage i dette program.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

Den særlige betydning af denne handling fra Tysklands side er, at Tysklands økonomi har en meget speciel værdi i dag. På trods af alle de problemer, som den tyske nation lider under mht. økonomiske problemer osv., så har Tyskland stadig en førende gyldighed mht. økonomi i Europa. Hvis lederne af den tyske økonomi, i modsætning til, hvad Merkel hidtil har gjort, faktisk ville udøve deres indflydelse, så ville Tyskland faktisk tage skridt, der i realiteten ville forhindre en militær konflikt mellem Europa, eller mere specifikt, Tyskland og Rusland. Det ville efter al sandsynlighed være tilstrækkeligt til at sabotere ethvert forsøg på at udbrede en global atomkrig af den art, som det britiske system, og dets håndlanger Obama, i øjeblikket gør kraftigt fremstød for.

De, der nu befinder sig i Frankrig eller deltager i det, der nu finder sted i Frankrig, bør iagttage dette omhyggeligt, for det er i alles interesse. For skulle en generel atomkrig blive

lanceret, og den ville blive lanceret under Barack Obamas regi, præsidenten for De forenede stater, så ville følgerne sandsynligvis blive varige.

Måske ville nogle mennesker overleve, men det samfundssystem, som vi har kendt frem til i dag, ville blive totalt forandret, og for det meste tilintetgjort.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi bryder forsøget på at bruge Europa, eller europæiske nationer, til selv at spille rollen i deres egen ødelæggelse. Og den nation frem for andre, der er bedst egnet til at gøre det, ville være visse ledende skikkelser i Tyskland, der simpelt hen handler på basis af at forsvare den tyske økonomi. Det ville være et tilstrækkeligt motiv til at stoppe det, Obama er i færd med at gøre, hvis folk i USA ville følge trop.

Hvis vi ikke lykkes i denne retning, eller i noget tilsvarende dette, så er der ingen tvivl om, at det meste af menneskeheden ville forsvinde, og forsvinde meget pludseligt. Det ville ikke blive nogen lang krig, i den måde den blev udkæmpet på; den ville være hurtig og massivt destruktiv; mere destruktiv end noget, man før har kunnet forestille sig. Det ville komme pludseligt, og planeten, for så vidt som mennesker i dag forstår det, ville være færdig.

Og jeg arbejder på dette spørgsmål herfra. Jeg arbejder også på at forsøge at anspore folk i andre dele af verden til at indse, at nogle af dem, der har anset mig for at være en form for autoritet i disse spørgsmål, måske kunne respondere til det, jeg siger. Og hvis de gør det, og de tager skridt til de handlinger, som jeg har foreslået, at vi tager skridt til at sikre, at Obama forhindres i at lancere en generel krig, af Det britiske Imperium, men under Obama, at lancere en generel krig, der er ved at varme op lige nu; hvis vi stopper dette, kan vi redde civilisationen. I modsat fald har vi meget dårlige chancer.

Så det er her, hvor jeg tror jeg ville opfordre dem, der deltager i forløbet i Frankrig lige nu, til fra de forskellige nationer, der deltager, at bidrage ved at antage dette synspunkt, at vi, forhåbentlig med hjælp fra ledende kræfter i Tyskland, må finde måder til at tage skridt til at bryde den blok, der forsøger at forene hele Vesteuropa, og flere endnu, i et enkelt angreb på Rusland.

Rusland vil besvare et angreb, nådesløst, og med stor effektivitet. Men det ville være et Rusland, der bogstavelig talt ville ofre sin egen eksistens for at besejre de dele af planeten, der forsøgte at ødelægge Rusland i særdeleshed, men også civilisationen som helhed.

Denne britisk/Obama-forbindelse er den største trussel mod menneskeheden i vores hidtidige historie, og der kan ikke, blandt nogen kompetente analytikere, herske tvivl om at erkende, at dette er, hvad vi har for os. At, med mindre der indtræffer en forandring, så er de kommende uger, fra nu at regne, signalet til udslettelsen af størstedelen af menneskeheden. Og det er, hvad jeg taler om, og jeg har ret, og det er vigtigt.